

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2016/801**z 11. mája 2016****o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair****(prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V smerniciach Rady 2004/114/ES ⁽⁴⁾ a 2005/71/ES ⁽⁵⁾ je potrebné vykonať viacero zmien. V záujme jasnosti by sa mali tieto smernice prepracovať.
- (2) Táto smernica by mala reagovať na potreby zistené v správach o vykonávaní smerníc 2004/114/ES a 2005/71/ES v záujme nápravy zistených nedostatkov, zabezpečenia zvýšenej transparentnosti a právnej istoty a poskytnutia jednotného právneho rámca pre rôzne kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich do Únie. Existujúce ustanovenia pre uvedené kategórie by sa preto mali zjednodušiť a zahrnúť do jedného nástroja. Napriek rozdielom medzi kategóriami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, tieto kategórie majú aj niektoré spoločné vlastnosti, čo umožňuje, aby sa ich situácia upravila prostredníctvom spoločného právneho rámca na úrovni Únie.
- (3) Táto smernica by mala prispieť k cieľu Štokholmského programu týkajúceho sa aproximácie vnútroštátnych právnych predpisov vzhľadom na podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín. Pristahovateľstvo z krajín mimo Únie je zdrojom vysokokvalifikovaných osôb, a najmä študentov a výskumných pracovníkov, o ktorých je čoraz väčší záujem. Zohrávajú významnú úlohu pri vytváraní kľúčového aktíva Únie, ľudského kapitálu a pri zabezpečení inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, čím prispievajú k dosahovaniu cieľov stratégie Európa 2020.
- (4) V správach o vykonávaní smerníc 2004/114/ES a 2005/71/ES sa poukázalo na určité nedostatky najmä v súvislosti s podmienkami prijímania, právami, procesnými zárukami, prístupom študentov na trh práce počas ich štúdia a ustanoveniami týkajúcimi sa mobility v rámci EÚ. Takisto sa poukázalo na nevyhnutnosť konkrétnych zlepšení, pokiaľ ide o nepovinné kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín. Následné širšie konzultácie takisto zdôraznili potrebu lepších možností pri hľadaní zamestnania pre výskumných pracovníkov a študentov a lepšiu ochranu aupairov, ktorých smernice 2004/114/ES a 2005/71/ES nezahŕňajú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 25. februára 2014 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 10. marca 2016 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Smernica Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) Na účely postupného vytvorenia priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEU) ustanovuje opatrenia, ktoré sa majú prijať v oblasti azylovej politiky, prisťahovalectva a ochrany práv štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (6) Táto smernica by sa mala takisto zamerať na posilnenie kontaktov medzi ľuďmi a mobility ako dôležitých prvkov vonkajšej politiky Únie najmä vo vzťahu ku krajinám v rámci európskej susedskej politiky alebo k strategickým partnerom Únie. Mala by umožniť lepší príspevok ku globálnemu prístupu k migrácii a mobilite a k jeho partnerstvám v oblasti mobility, ktoré poskytujú konkrétny rámec pre dialóg a spoluprácu medzi členskými štátmi a tretími krajinami vrátane uľahčenia a organizovania legálnej migrácie.
- (7) Migrácia na účely stanovené v tejto smernici by mala podporiť vytváranie a získavanie poznatkov a zručností. Je formou vzájomného obohacovania pre dotknutých migrantov, ich krajinu pôvodu a dotknutý členský štát, pričom posilňuje kultúrne väzby a zväčšuje kultúrnu rozmanitosť.
- (8) Touto smernicou by sa mala Únia zatriktívniť ako miesto pre výskum a inovácie a mal by sa dosiahnuť pokrok Únie v rámci globálnej súťaže o talenty, čo by malo viesť k posilneniu celkovej konkurencieschopnosti a rastu Únie, ako aj k vytváraniu pracovných miest, ktoré vo väčšej miere prispievajú k tvorbe HDP. Otvorenie Únie štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí môžu byť prijatí na účely výskumu, je takisto súčasťou hlavnej iniciatívy týkajúcej sa inovácií v Únii. Vytvorenie otvoreného trhu práce pre výskumných pracovníkov Únie a výskumných pracovníkov z tretích krajín sa takisto potvrdilo ako kľúčový cieľ Európskeho výskumného priestoru, zjednoteného priestoru, v ktorom existuje voľný pohyb výskumných pracovníkov, vedeckých poznatkov a technológie.
- (9) Je vhodné uľahčiť prijímanie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely vykonávania výskumnej činnosti stanovením prijímacieho postupu, ktorý nezávisí od ich právneho vzťahu s hostiteľskou výskumnou organizáciou, tým, že sa už okrem povolenia nebude vyžadovať povolenie na zamestnanie. Tento postup by sa mal zakladať na súčinnosti medzi výskumnými organizáciami a orgánmi pre prisťahovalectvo v členských štátoch. Výskumným organizáciám by sa tým mala dať kľúčová úloha v postupe prijímania s cieľom uľahčiť a urýchliť vstup štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely vykonávania výskumnej činnosti v Únii, zachovávajúc pritom výhradné práva členských štátov vzhľadom na prisťahovaleckú politiku. Výskumné organizácie, ktoré by mohli byť vopred schválené členskými štátmi, by mali mať možnosť podpísať dohodu o hostovaní alebo zmluvu so štátnym príslušníkom tretej krajiny na účely vykonávania výskumnej činnosti. Ak sú podmienky pre vstup a pobyt splnené, členské štáty by mali udeliť povolenie na základe dohody o hostovaní alebo zmluvy.
- (10) Keďže úsilie, ktoré treba vyvinúť na dosiahnutie cieľa investovať 3 % HDP do výskumu, sa do veľkej miery týka súkromného sektora, v nadchádzajúcich rokoch by sa mal v tomto sektore podľa potreby podporovať intenzívnejší nábor výskumných pracovníkov.
- (11) S cieľom zatriktívniť Úniu pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú záujem vykonávať výskumnú činnosť v Únii, ich rodinným príslušníkom, ako sú vymedzené v smernici Rady 2003/86/ES⁽¹⁾, by sa malo umožniť, aby ich mohli sprevádzať a využívať výhody vyplývajúce z ustanovení o mobilite v rámci EÚ. Uvedení rodinní príslušníci by mali mať prístup na trh práce v prvom členskom štáte a v prípade dlhodobej mobility v druhých členských štátoch okrem výnimočných okolností, ako je mimoriadne vysoká miera nezamestnanosti, v prípade ktorej by si členské štáty mali zachovať možnosť uplatniť v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov test, ktorý preukáže, že miesto nie je možné obsadiť zo zdrojov na domacom trhu práce. Okrem výnimiek ustanovených v tejto smernici by sa mali uplatňovať všetky ustanovenia smernice 2003/86/ES vrátane dôvodov na zamietnutie alebo odňatie, či obnovenie povolenia. V dôsledku toho by mohli byť povolenia na pobyt pre rodinných príslušníkov odňaté alebo ich obnovenie zamietnuté, ak sa skončí platnosť povolenia pre výskumného pracovníka, ktorého sprevádzajú, a ak nemajú samostatné právo na pobyt.
- (12) V prípade potreby by sa členské štáty mali povzbudiť, aby k doktorandom pristupovali ako k výskumným pracovníkom na účely tejto smernice.
- (13) Vykonávanie tejto smernice by nemalo podporovať únik mozgov z rýchlo sa rozvíjajúcich krajín alebo rozvojových krajín. V partnerstve s krajinami pôvodu by sa mali prijať opatrenia na opätovné začlenenie výskumných pracovníkov do ich krajín pôvodu s cieľom zaviesť komplexnú migračnú politiku.

(¹) Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) S cieľom podporiť Európu ako celok ako svetové centrum excelentnosti pre štúdium a odborné vzdelávanie by sa mali zlepšiť a zjednodušiť podmienky vstupu a pobytu pre tých, ktorí chcú prísť do Únie na tieto účely. To je v súlade s cieľmi programu modernizácie európskych systémov vysokoškolského vzdelávania, najmä v kontexte internacionalizácie európskeho vysokoškolského vzdelávania. Súčasťou tohto úsilia je aproximácia príslušných právnych predpisov členských štátov. V tejto súvislosti a v súlade so závermi Rady o modernizácii vysokoškolského vzdelávania⁽¹⁾ pojem „vysokoškolské vzdelávanie“ zahŕňa všetky inštitúcie terciárneho vzdelávania, ktoré môžu okrem iného zahŕňať univerzity, univerzity aplikovanej vedy, technologické inštitúty, *grandes écoles*, obchodné školy, odborné školy technického zamerania, technologické univerzitné inštitúty, vyššie odborné školy, odborné školy, polytechnické vysoké školy a akadémie.
- (15) Rozšírenie a prehĺbenie bolonského procesu, ktorý sa začal prostredníctvom Bolonskej spoločnej deklarácie európskych ministrov školstva z 19. júna 1999, viedlo k porovnateľnejším, kompatibilnejším a koherentnejším systémom vysokoškolského vzdelávania v zúčastnených krajinách, ale aj mimo nich. Dôvodom bola skutočnosť, že členské štáty podporili mobilitu študentov a inštitúcie vysokoškolského vzdelávania zahrnuli mobilitu študentov do svojich učebných plánov. To sa musí odzrkadliť prostredníctvom ustanovení o zlepšenej mobilite v rámci EÚ pre študentov. Jedným z cieľov Bolonskej deklarácie je dosiahnuť, aby európske vyššie vzdelávanie bolo atraktívne a konkurencieschopné. Bolonský proces viedol k vytvoreniu európskeho priestoru vyššieho vzdelávania. Jeho trojcyklovou štruktúrou s dobre štruktúrovanými programami a typmi diplomov, ako aj zavedením kvalifikačných rámcov sa zvýšila atraktívnosť štúdia v Európe pre štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (16) Dĺžku trvania a ďalšie podmienky prípravných kurzov pre študentov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by mali určiť členské štáty v súlade so svojím vnútroštátnym právom.
- (17) Dôkazom o prijatí štátneho príslušníka tretej krajiny do inštitúcie vysokoškolského vzdelávania by mohol byť okrem iného list alebo osvedčenie potvrdzujúce zápis.
- (18) Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie ako stážisti, by mali predložiť dôkaz o tom, že do dvoch rokov pred dátumom podania ich žiadosti získali vysokoškolský diplom alebo dôkaz o tom, že sa v tretej krajine venujú štúdiu, ktoré vedie k získaniu vysokoškolského diplomu. Na požiadanie by tiež mali predložiť dohodu o odbornom vzdelávaní, ktorá obsahuje opis programu odborného vzdelávania, jeho vzdelávací cieľ alebo zložky vzdelávania, dĺžku trvania a podmienky dohľadu nad stážistom a doklad o tom, že účastníkom sa poskytne skutočná odborná príprava a nebudú využití ako bežní pracovníci. Okrem toho sa môže od hostiteľských subjektov vyžadovať, aby doložili, že stáž nenahrádza pracovné miesto. Ak už vo vnútroštátnom práve existujú osobitné podmienky, kolektívne dohody alebo postupy pre stážistov, členské štáty by mali mať možnosť požadovať od štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie ako stážisti, aby splnili tieto osobitné podmienky.
- (19) Táto smernica sa nevzťahuje na zamestnancov-stážistov, ktorí prichádzajú pracovať do Únie na základe vnútro podnikového presunu, pretože patria do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ⁽²⁾.
- (20) Touto smernicou by sa mali podporiť ciele Európskej dobrovoľníckej služby rozvíjať solidaritu, vzájomné porozumenie a toleranciu medzi mladými ľuďmi a spoločnosťami, v ktorých žijú, a zároveň prispieť k posilňovaniu sociálnej súdržnosti a podporiť aktívne občianstvo mladých ľudí. S cieľom zabezpečiť prístup k Európskej dobrovoľníckej službe v celej Únii by členské štáty mali uplatňovať ustanovenia tejto smernice na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely Európskej dobrovoľníckej služby.
- (21) Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať ustanovenia tejto smernice na žiakov, dobrovoľníkov, okrem dobrovoľníkov pôsobiacich v rámci Európskej dobrovoľníckej služby, a na aupairov, aby sa im uľahčil vstup a pobyt a zabezpečili ich práva.
- (22) Ak sa členské štáty rozhodnú uplatňovať túto smernicu na žiakov, vyzývajú sa, aby zabezpečili súlad vnútroštátnych postupov prijímania učiteľov, ktorí výlučne sprevádzajú žiakov v rámci výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, s postupom pre žiakov ustanoveným v tejto smernici.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ z 15. mája 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci vnútro podnikového presunu (Ú. v. EÚ L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Činnosť aupaira poskytuje štátnym príslušníkom tretích krajín príležitosť zlepšiť si jazykové schopnosti a rozvíjať znalosti a kultúrne väzby s členskými štátmi, a tým prispieva k podpore medzilidských kontaktov. Zároveň však by mohli byť aupairi, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, vystavení riziku zneužívania. Na zabezpečenie spravodlivého zaobchádzania s aupairmi a riešenie ich osobitných potrieb by členské štáty mali mať možnosť uplatňovať ustanovenia tejto smernice týkajúce sa vstupu a pobytu aupairov.
- (24) Ak štátni príslušníci tretej krajiny môžu preukázať, že na celé obdobie ich pobytu v dotknutom členskom štáte získali zdroje, ktoré pochádzajú z grantu alebo štipendia, platnej pracovnej zmluvy, záväznej pracovnej ponuky alebo finančného záväzku zo strany organizácie zameranej na výmenné programy žiakov, subjektu venujúceho sa hosťovaniu stážistov, organizácie zaoberajúcej sa programom dobrovoľníckej služby, hostiteľskej rodiny alebo organizácie sprostredkujúcej aupairov, členské štáty by mali takéto zdroje zohľadniť pri posudzovaní dostupnosti dostatočných zdrojov. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť orientačnú referenčnú sumu, ktorú považujú za „dostatočné zdroje“ a ktorá sa môže líšiť v závislosti od jednotlivých kategórií štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (25) Členské štáty sa vyzývajú, aby žiadateľovi umožnili predložiť doklady a informácie v úradnom jazyku Únie, ktorý nie je ich úradným jazykom alebo jazykmi a ktorý určí dotknutý členský štát.
- (26) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť schvaľovací postup pre verejné alebo súkromné výskumné organizácie alebo pre obe, ktoré majú záujem byť hosťiteľom štátnych príslušníkov tretích krajín, na účely vykonávania výskumnej činnosti, alebo pre inštitúcie vysokoškolského vzdelávania, ktoré majú záujem byť hosťiteľom študentov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny. Uvedené schvaľovanie by malo prebiehať v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve alebo v administratívnych postupoch dotknutého členského štátu. Žiadosti podané v schválených výskumných organizáciách alebo vysokoškolských inštitúciách by sa mali zjednodušiť a mali by urýchliť vstup štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich do Únie na účely výskumu alebo štúdia.
- (27) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť schvaľovací postup pre hosťiteľské subjekty, ktoré majú záujem byť hosťiteľom žiakov, stážistov alebo dobrovoľníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín. Členské štáty by mali mať možnosť uplatniť tento postup na niektoré alebo všetky kategórie hosťiteľských subjektov. Uvedené schvaľovanie by malo prebiehať v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve alebo v administratívnych postupoch dotknutého členského štátu. Žiadosti podané u schválených hosťiteľských subjektov by mali urýchliť vstup štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich do Únie na účely odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby alebo výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov.
- (28) Ak členské štáty stanovia schvaľovacie postupy pre hosťiteľské subjekty, mali by mať možnosť rozhodnúť, či povolia prijatie len prostredníctvom schválených hosťiteľských subjektov, alebo stanovia schvaľovací postup, ktorým umožnia prijatie aj prostredníctvom neschválených hosťiteľských subjektov.
- (29) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo členských štátov vydávať štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, povolenia na účely štúdia, výskumu alebo odbornej prípravy, iné než povolenia, na ktoré sa vzťahuje jej rozsah pôsobnosti.
- (30) Po splnení všetkých všeobecných a špecifických podmienok týkajúcich sa prijatia by členské štáty mali v určenej lehote vydať povolenie. Ak členský štát udelí iba povolenie na pobyt na svojom území a ak sú splnené všetky podmienky tejto smernice týkajúce sa prijatia, mal by tento členský štát udeliť dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny potrebné víza a mal by na tento účel zabezpečiť účinnú spoluprácu príslušných orgánov. Ak členský štát neudeľuje víza, mal by dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnúť rovnocenné povolenie umožňujúce vstup.
- (31) V povolení by sa malo uviesť právne postavenie dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny. Členské štáty by mali mať možnosť uviesť ďalšie informácie v papierovej podobe alebo ich uchovávať v elektronickej podobe za predpokladu, že tieto informácie nepredstavujú ďalšie podmienky.
- (32) Špecifická povaha pobytu každej kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje táto smernica, by sa mala odzrkadľovať v rôznych dĺžkach doby platnosti povolení podľa tejto smernice.

- (33) Členské štáty by mali mať právo stanoviť, že celková dĺžka pobytu študentov nesmie prekročiť maximálnu dĺžku štúdia, ktorá je stanovená vo vnútroštátnom práve. Maximálna dĺžka štúdia by v tejto súvislosti mohla tiež zahŕňať prípadné predĺženie štúdia na účely opakovania jedného alebo viacerých ročníkov štúdia, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve dotknutého členského štátu.
- (34) Členské štáty by mali mať možnosť vyberať od žiadateľov poplatok za spracovanie žiadostí o povolenie a oznámení. Poplatky by nemali byť neprimerané ani neúmerne vysoké, aby nepredstavovali prekážku plnenia cieľov tejto smernice.
- (35) Práva udelené štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje táto smernica, by nemali závisieť od formy povolenia, ktoré vydáva každý členský štát.
- (36) Prijatie na účely tejto smernice by malo byť možné zamietnuť z riadne odôvodnených dôvodov. Predovšetkým by malo byť možné zamietnuť prijatie vtedy, ak sa členský štát na základe posúdenia faktov v danom prípade a s ohľadom na zásadu proporcionality domnieva, že dotknutý štátny príslušník tretej krajiny predstavuje možné ohrozenie verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia.
- (37) Cieľom tejto smernice nie je úprava vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely zamestnania a smernica sa nezameriava ani na harmonizáciu vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov, pokiaľ ide o právne postavenie pracovníkov. Napriek tomu je možné, že osobitné kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje táto smernica, sa v niektorých členských štátoch považujú na základe vnútroštátneho práva, kolektívnych zmlúv alebo praxe za osoby v pracovnoprávnom vzťahu. Ak členský štát považuje výskumných pracovníkov, dobrovoľníkov, stážistov alebo aupairov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, za osoby v pracovnoprávnom vzťahu, mal by si tento členský štát zachovať právo určiť počty prijímaných osôb z dotknutej kategórie alebo kategórií v súlade s článkom 79 ods. 5 ZFEÚ.
- (38) Ak výskumný pracovník, dobrovoľník, stážista alebo aupair, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny, požiada o prijatie na účely uzatvorenia pracovnoprávneho vzťahu v členskom štáte, tento členský štát by mal mať možnosť vykonať test potvrdzujúci, že dané miesto nie je možné obsadiť zo zdrojov na domácom trhu práce.
- (39) V prípade študentov by sa počty prijímaných osôb nemali uplatňovať, keďže študenti, ktorým je síce povolené počas štúdia pracovať v súlade s podmienkami stanovenými v tejto smernici, žiadajú o vstup na územie členských štátov, aby ako svoju hlavnú činnosť vykonávali štúdium, ktoré by mohlo zahŕňať povinnú odbornú prípravu.
- (40) Ak výskumný pracovník, dobrovoľník, stážista alebo aupair po prijatí na územie dotknutého členského štátu požiada o obnovenie povolenia na účely nadviazania alebo pokračovania pracovnoprávneho vzťahu v dotknutom členskom štáte, s výnimkou výskumných pracovníkov, ktorí pokračujú v pracovnoprávnom vzťahu s rovnakým hostiteľským subjektom, tento členský štát by mal mať možnosť uplatniť test potvrdzujúci, že dané miesto nie je možné obsadiť zo zdrojov na domácom trhu práce.
- (41) V prípade pochybností o vierohodnosti žiadosti o prijatie by členské štáty mali mať možnosť vykonať príslušné kontroly alebo požadovať dôkazy, na základe ktorých v jednotlivých prípadoch vyhodnotia žiadateľov plánovaný výskum, štúdium, odbornú prípravu, dobrovoľnícku službu, výmenný program žiakov alebo vzdelávací projekt či činnosť aupairov, s cieľom bojovať proti zneužívaniu a nesprávnemu využívaniu postupu stanoveného touto smernicou.
- (42) Ak sú poskytnuté informácie neúplné, členské štáty by mali v primeranej lehote informovať žiadateľa o ďalších požadovaných informáciách a stanoviť primeranú lehotu na ich poskytnutie. Ak sa dodatočné informácie neposkytnú v uvedenej lehote, žiadosť by sa mohla zamietnuť.
- (43) Vnútroštátne orgány by mali žiadateľa informovať o rozhodnutí o žiadosti. Informovať by ich mali písomne čo najskôr a najneskôr v lehote stanovenej v tejto smernici.
- (44) Cieľom tejto smernice je uľahčovať mobilitu výskumných pracovníkov a študentov v EÚ znížením administratívnej záťaže spojenjej s mobilitou vo viacerých členských štátoch. Na tento účel sa v tejto smernici ustanovuje

osobitný systém mobility v EÚ, v rámci ktorého sa držiteľom platného povolenia na účely výskumu alebo štúdia vydaného prvým členským štátom v súlade s ustanoveniami tejto smernice umožňuje vstup do jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj pobyt a vykonávanie časti výskumnej činnosti alebo štúdia v nich.

- (45) S cieľom umožniť výskumným pracovníkom jednoduchý presun medzi výskumnými organizáciami na účel výskumu by sa ich krátkodobá mobilita mala vzťahovať na pobyty v druhých členských štátoch počas obdobia najviac 180 dní v rámci ktoréhokoľvek 360-dňového obdobia pripadajúceho na členský štát. Dlhodobá mobilita výskumných pracovníkov by sa mala vzťahovať na pobyty v jednom alebo vo viacerých druhých členských štátoch presahujúce obdobia 180 dní pripadajúcich na členský štát. Rodinní príslušníci výskumných pracovníkov by mali mať právo umožniť sprevádzať výskumného pracovníka počas mobility. Postup týkajúci sa ich mobility by sa mal zosúladiť s postupom vzťahujúcim sa na výskumného pracovníka, ktorého sprevádzajú.
- (46) Pokiaľ ide o študentov, na ktorých sa vzťahujú programy Únie, viacstranné programy alebo dohoda medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, mala by sa v tejto smernici v záujme zabezpečenia kontinuity ich štúdia ustanoviť mobilita v jednom alebo vo viacerých druhých členských štátoch na obdobie najviac 360 dní pripadajúcich na členský štát.
- (47) Ak sa výskumný pracovník alebo študent na základe oznamovacieho postupu presťahuje do druhého členského štátu a na uľahčenie prístupu k službám a právam je potrebný doklad, druhý členský štát by mal mať možnosť vydať doklad, v ktorom potvrdí, že tento výskumný pracovník alebo študent má právo na pobyt na území dotknutého členského štátu. Takýto doklad by nemal predstavovať dodatočnú podmienku požívania práv ustanovených v tejto smernici a mal by mať len deklaratórnu povahu.
- (48) Hoci by sa v rámci osobitného systému mobility zavedeného touto smernicou mali stanoviť samostatné pravidlá vstupu a pobytu na účely výskumu alebo štúdia v inom členskom štáte než členský štát, ktorý vydal prvé povolenie, naďalej by sa mali uplatňovať všetky ostatné pravidlá vzťahujúce sa na pohyb osôb cez hranice stanovené v príslušných ustanoveniach schengenského *acquis*.
- (49) Ak povolenie vydal členský štát, ktorý neuplatňuje schengenské *acquis* v plnom rozsahu, a výskumný pracovník, jeho rodinní príslušníci alebo študent prekročia v rámci mobility v EÚ vonkajšiu hranicu v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 ⁽¹⁾, mal by mať členský štát právo požadovať dôkaz o tom, že výskumný pracovník alebo študent sa presúvajú na jeho územie na účely výskumu alebo štúdia, alebo o tom, že rodinní príslušníci sa presúvajú na jeho územie ako sprievod výskumného pracovníka v rámci mobility. Okrem toho by členské štáty, ktoré uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, mali v prípade prekročenia vonkajšej hranice v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/399 skontrolovať údaje v Schengenskom informačnom systéme a zamietnuť vstup osobám, o ktorých sa v tomto systéme vytvoril záznam na účel odopretia vstupu alebo pobytu v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾, alebo vzniesť námietku voči mobilite takýchto osôb.
- (50) Táto smernica by mala umožniť druhým členským štátom vyžadovať, aby výskumný pracovník alebo študent, ktorý sa presúva na základe povolenia vydaného v prvom členskom štáte a ktorý nespĺňa alebo už nespĺňa podmienky pre mobilitu, opustil jeho územie. Ak je výskumný pracovník alebo študent držiteľom platného povolenia vydaného v prvom členskom štáte, druhý členský štát by mal mať možnosť požadovať, aby sa tento výskumný pracovník alebo študent vrátil v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽³⁾ do prvého členského štátu. Ak mobilitu povolil druhý členský štát na základe povolenia vydaného v prvom členskom štáte a ak sa počas mobility toto povolenie odníme alebo jeho platnosť uplynie, druhý členský štát by mal mať možnosť rozhodnúť, že výskumného pracovníka alebo študenta vráti do tretej krajiny v súlade so smernicou 2008/115/ES alebo bezodkladne požiada prvý členský štát, aby povolil výskumnému pracovníkovi alebo študentovi opätovný vstup na svoje územie. V druhom uvedenom prípade by výskumnému pracovníkovi alebo študentovi mal prvý členský štát vydať doklad umožňujúci opätovný vstup na jeho územie.
- (51) Politiky a pravidlá Únie v oblasti prisťahovalectva a politiky a programy Únie na podporu mobility výskumných pracovníkov a študentov na úrovni Únie by sa mali navzájom dopĺňať. Členské štáty by pri určovaní doby platnosti povolenia vydaného výskumným pracovníkom a študentom mali zohľadniť plánovanú mobilitu do iných členských štátov v súlade s ustanoveniami o mobilite. Výskumní pracovníci a študenti, na ktorých sa

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

vzťahujú programy Únie alebo viacstranné programy, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, by mali mať nárok na získanie povolenia najmenej na dva roky, ak spĺňajú príslušné podmienky prijímania na toto obdobie.

- (52) S cieľom umožniť študentom pokryť časť nákladov na ich štúdium a pokiaľ možno získať praktické skúsenosti by sa im počas ich štúdia mal umožniť prístup na trh práce členského štátu, v ktorom sa štúdium uskutočňuje, a to za podmienok stanovených v tejto smernici. Študenti by mali mať možnosť pracovať určitý minimálny počet hodín stanovený na tento účel v tejto smernici. Hlavným pravidlom by mala byť zásada prístupu študentov na trh práce. Vo výnimočných prípadoch by však mali mať členské štáty možnosť zohľadniť situáciu na svojich vnútroštátnych trhoch práce.
- (53) Ako súčasť snahy o zabezpečenie kvalifikovaných pracovných síl do budúcnosti by mali mať študenti, ktorí ukončia štúdium v Únii, možnosť zostať počas obdobia ustanoveného v tejto smernici na území dotknutého členského štátu s cieľom hľadať si prácu alebo založiť podnik. Takú istú možnosť by mali mať aj výskumní pracovníci po skončení ich výskumnej činnosti vymedzenej v dohode o hostovaní. Od študentov a výskumných pracovníkov sa môže požadovať, aby na účel udelenia povolenia na pobyt predložili dôkazy v súlade s požiadavkami tejto smernice. Keď im členské štáty takéto povolenie na pobyt udelia, prestávajú sa považovať za výskumných pracovníkov alebo študentov v zmysle tejto smernice. Členské štáty by mali mať možnosť po uplynutí minimálnej lehoty stanovenej v tejto smernici skontrolovať, či majú reálnu šancu zamestnať sa alebo začať podnikáť. Touto možnosťou nie sú dotknuté iné oznamovacie povinnosti ustanovené vo vnútroštátnom práve na iné účely. Povolením vydaným na účely hľadania práce alebo založenia podniku by sa nemalo udeľovať automatické právo na prístup na trh práce alebo na založenie podniku. Keď štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo vydané povolenie zdržiavať sa na území na účel hľadania práce alebo založenia podniku, žiada o povolenie na zamestnanie s cieľom obsadiť pracovné miesto, členské štáty by si mali zachovať právo zohľadniť situáciu na svojom trhu práce.
- (54) V súlade s článkom 79 ZFEÚ by sa malo zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje táto smernica. Výskumní pracovníci by mali mať nárok na rovnaké zaobchádzanie ako so štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu, pokiaľ ide o článok 12 ods. 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ⁽¹⁾, s výhradou možnosti tohto členského štátu obmedziť rovnaké zaobchádzanie v osobitných prípadoch ustanovených v tejto smernici. Na študentov by sa mala naďalej vzťahovať smernica 2011/98/EÚ vrátane obmedzení ustanovených v tejto smernici. Na štážistov, dobrovoľníkov a aupairov, ak sú v dotknutom členskom štáte považovaní za osoby v pracovnoprávnom vzťahu, by sa mala naďalej vzťahovať smernica 2011/98/EÚ. Štážisti, dobrovoľníci a aupairi, ak sa v dotknutom členskom štáte nepovažujú za osoby v pracovnoprávnom vzťahu, ako aj žiaci by mali mať nárok na rovnaké zaobchádzanie ako so štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu, pokiaľ ide o minimálny súbor práv ustanovený v tejto smernici. Patrí sem aj prístup k tovaru a službám, čo nezahŕňa študijné ani odborné štipendia a pôžičky.
- (55) Ak sa výskumní pracovníci a študenti, ako aj štážisti, dobrovoľníci a aupairi považujú v dotknutom členskom štáte za osoby v pracovnoprávnom vzťahu, poskytuje sa im rovnaké zaobchádzanie vrátane rovnakého zaobchádzania súvisiaceho s časťami sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾. Touto smernicou sa neharmonizujú právne predpisy členských štátov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Táto smernica sa obmedzuje na uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti sociálneho zabezpečenia na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do jej rozsahu pôsobnosti. Okrem toho sa touto smernicou nepriznávajú práva v súvislosti so situáciami, ktoré sú mimo rozsahu pôsobnosti práva Únie, ako napríklad vo vzťahu k rodinným príslušníkom s pobytom v tretej krajine. To by však nemalo mať vplyv na prípadné právo pozostalých, ktorých práva sa odvodzujú od štátnych príslušníkov tretích krajín patriacich do pôsobnosti tejto smernice, poberať pri pobyte v tretej krajine pozostalostné dôchodky.
- (56) Vo viacerých členských štátoch je právo na rodinné dávky podmienené určitou formou spojenia s daným členským štátom, keďže dávky sú určené na podporu pozitívneho demografického vývoja s cieľom zabezpečiť v danom členskom štáte budúcu pracovnú silu. Touto smernicou by preto nemalo byť dotknuté právo členského štátu obmedziť za určitých podmienok rovnaké zaobchádzanie vo vzťahu k rodinným dávkam, ak sa výskumný pracovník a sprevádzajúci rodinní príslušníci v členskom štáte zdržiavajú dočasne.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ z 13. decembra 2011 o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 1).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) V prípade mobility medzi členskými štátmi sa uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 ⁽¹⁾. Touto smernicou by sa štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorých záujmy v členských štátoch majú cezhraničný charakter, nemalo poskytovať viac práv v oblasti sociálneho zabezpečenia, ako sa už poskytuje v existujúcom práve Únie.
- (58) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia práva Únie a uplatniteľných medzinárodných nástrojov.
- (59) Povolenia na pobyt ustanovené v tejto smernici by mali udeľovať príslušné orgány členského štátu, používajúc pritom jednotný formát ustanovený v nariadení Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽²⁾.
- (60) Každý členský štát by mal zabezpečiť, aby sa širokej verejnosti najmä prostredníctvom internetu sprístupnil vhodný súbor pravidelne aktualizovaných informácií o hostiteľských subjektoch schválených na účely tejto smernice a podmienkach a postupoch prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov na účely tejto smernice.
- (61) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie v súlade s článkom 6 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ).
- (62) Členské štáty by mali uviesť do účinnosti ustanovenia tejto smernice bez diskriminácie založenej na pohlaví, rase, farbe pleti, etnickom alebo sociálnom pôvode, genetických vlastnostiach, jazyku, náboženskom vyznaní alebo viere, politických alebo iných názoroch, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvode, postihnutí, veku alebo sexuálnej orientácii.
- (63) V súlade so Spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie k vysvetľujúcim dokumentom z 28. septembra 2011 ⁽³⁾ sa členské štáty zavazujú pripojiť v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (64) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanoviť podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdií, odbornej prípravy a Európskej dobrovoľníckej služby (ako povinné ustanovenia) a výmeny žiakov, dobrovoľníckej služby okrem Európskej dobrovoľníckej služby alebo činnosti aupair (ako nepovinné ustanovenia), nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu alebo dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (65) V súlade s článkami 1 a 2 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa uvedené členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice, nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (66) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (67) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicami 2004/114/ES a 2005/71/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z uvedených smerníc.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc stanovených v prílohe I časti B do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa ustanovujú:

- a) podmienky vstupu a pobytu na obdobie dlhšie ako 90 dní na území členských štátov a práva štátnych príslušníkov tretích krajín, prípadne ich rodinných príslušníkov na účel výskumu, štúdia, odbornej prípravy alebo dobrovoľníckej služby v Európskej dobrovoľníckej službe, a ak tak rozhodnú členské štáty, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov, inej dobrovoľníckej služby ako Európskej dobrovoľníckej služby alebo činnosti aupair;
- b) podmienky vstupu a pobytu a práv výskumných pracovníkov a prípadne ich rodinných príslušníkov a študentov uvedených v písmene a) v iných členských štátoch, ako je členský štát, ktorý štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelí povolenie na pobyt na základe tejto smernice ako prvý.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na územie členského štátu na účely výskumu, štúdia, odbornej prípravy alebo dobrovoľníckej služby v Európskej dobrovoľníckej službe. Členské štáty sa môžu tiež rozhodnúť, že budú ustanovovať tejto smernice uplatňovať aj na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely výmenného programu žiakov, vzdelávacieho projektu, inej dobrovoľníckej služby ako Európskej dobrovoľníckej služby alebo činnosti aupair.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín,;
  - a) ktorí žiadajú o medzinárodnú ochranu alebo sú osobami s poskytnutou medzinárodnou ochranou v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ⁽¹⁾, alebo sú osobami s poskytnutou dočasnou ochranou v členskom štáte v súlade so smernicou Rady 2001/55/ES⁽²⁾;
  - b) ktorých vyhostenie bolo odložené zo skutkových alebo právnych dôvodov;
  - c) ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie, ktorí uplatňujú svoje právo na voľný pohyb v rámci Únie;
  - d) ktorí majú dlhodobý pobyt v niektorom členskom štáte v súlade so smernicou Rady 2003/109/ES⁽³⁾;
  - e) ktorí spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi a bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť majú rovnaké právo na voľný pohyb ako občania Únie na základe dohôd medzi Úniou a jej členskými štátmi a tretími krajinami alebo medzi Úniou a tretími krajinami;
  - f) ktorí prichádzajú do Únie ako zamestnanci-stážisti na základe vnútropodnikového presunu podľa smernice 2014/66/EÚ;
  - g) ktorí sú prijatí ako vysokokvalifikovaní pracovníci v súlade so smernicou Rady 2009/50/ES⁽⁴⁾.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

(2) Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12).

(3) Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44).

(4) Smernica Rady 2009/50/ES z 25. mája 2009 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania (Ú. v. EÚ L 155, 18.6.2009, s. 17).

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „štátny príslušník tretej krajiny“ je osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ;
2. „výskumný pracovník“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má doktorandský titul alebo primeranú vysokoškolskú kvalifikáciu, ktorá umožňuje prístup tohto štátneho príslušníka tretej krajiny k doktorandským programom, vybraný výskumnou organizáciou a prijatý na územie členského štátu na vykonávanie výskumného projektu, na ktorý sa spravidla vyžaduje takáto kvalifikácia;
3. „student“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je prijatý inštitúciou vysokoškolského vzdelávania a je prijatý na územie členského štátu, aby vykonával ako hlavnú činnosť štúdium vedúce k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom vrátane diplomov, osvedčení alebo doktorandských titulov získaných v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania, ktoré môže zahŕňať prípravný kurz pred takýmto vzdelávaním v súlade s vnútroštátnym právom alebo povinnú odbornú prípravu;
4. „žiak“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je prijatý na územie členského štátu, aby sa zúčastnil na uznanom štátnom alebo regionálnom programe stredoškolského vzdelávania, ktorý zodpovedá stupňu 2 alebo 3 medzinárodnej štandardnej klasifikácie vzdelania, v rámci výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, ktorý vedie vzdelávacie zariadenie v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnymi postupmi;
5. „stážista“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má vysokoškolský titul alebo sa zúčastňuje na štúdiu v tretej krajine, ktoré vedie k vysokoškolskému titulu, a ktorý je prijatý na územie členského štátu na program odbornej prípravy na účely získania vedomostí, postupov a skúseností v odbornom prostredí;
6. „dobrovoľník“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je prijatý na územie členského štátu, aby sa zúčastňoval na programe dobrovoľníckej služby;
7. „program dobrovoľníckej služby“ je program praktickej solidárnej činnosti, ktorý vychádza z programu uznaného dotknutým členským štátom alebo Úniou, sleduje ciele všeobecného záujmu na neziskové účely a v rámci ktorého činnosti nie sú odmeňované s výnimkou náhrad výdavkov a/alebo vreckového;
8. „aupair“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je prijatý na územie členského štátu a ktorého má dočasne prijatá rodina, aby si zlepšil svoje jazykové zručnosti a vedomosti o dotknutom členskom štáte výmenou za ľahké domáce práce a starostlivosť o deti;
9. „výskum“ je tvorivá, systematicky vykonávaná práca s cieľom rozšíriť vedomosti vrátane vedomostí o človeku, kultúre a spoločnosti, a využívanie týchto vedomostí na tvorbu nových aplikácií;
10. „výskumná organizácia“ je akákoľvek verejná alebo súkromná organizácia, ktorá vykonáva výskum;
11. „vzdelávacie zariadenie“ je verejné alebo súkromné zariadenie stredoškolského vzdelávania uznané dotknutým členským štátom alebo zariadenie, ktorého študijné smery sú uznané v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnymi postupmi na základe transparentných kritérií a ktoré sa zúčastňuje na výmennom programe žiakov alebo vzdelávacom projekte na účely stanovené v tejto smernici;
12. „vzdelávací projekt“ je súbor vzdelávacích činností vypracovaných vzdelávacím zariadením členského štátu v spolupráci s podobnými zariadeniami v tretej krajine na účely vzájomnej kultúrnej a vedomostnej výmeny;
13. „inštitúcia vysokoškolského vzdelávania“ je akýkoľvek druh inštitúcie vysokoškolského vzdelávania, ktorá sa za takú uznáva alebo považuje v súlade s vnútroštátnym právom a ktorá v súlade s vnútroštátnym právom alebo postupmi ponúka uznané tituly vysokoškolského vzdelania alebo iné uznané kvalifikácie terciárneho stupňa bez ohľadu na názov takéhoto zariadenia, alebo akákoľvek inštitúcia, ktorá v súlade s vnútroštátnym právom alebo vnútroštátnymi postupmi ponúka odborné vzdelávanie alebo prípravu na terciárnom stupni;
14. „hostiteľský subjekt“ je výskumná organizácia, inštitúcia vysokoškolského vzdelávania, vzdelávacie zariadenie, organizácia zodpovedná za program dobrovoľníckej služby alebo subjekt prijímajúci stážistov, ku ktorému je pridelený štátny príslušník tretej krajiny na účely tejto smernice a ktorý sa nachádza na území dotknutého členského štátu, bez ohľadu na jeho právnu formu v súlade s vnútroštátnym právom;
15. „hostiteľská rodina“ je rodina, ktorá dočasne prijala aupaira a delí sa s ním o svoj každodenný rodinný život na území členského štátu na základe dohody uzatvorenej medzi touto rodinou a aupairom;

16. „zamestnanie“ je výkon činností za odmenu predstavujúcich akúkoľvek formu práce upravenú vnútroštátnym právom alebo uplatniteľnými kolektívnymi dohodami alebo v súlade s ustálenými postupmi pre zamestnávateľa alebo pod jeho vedením a dohľadom;
17. „zamestnávateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, pre ktorú alebo pod ktorej vedením a dohľadom sa zamestnanie vykonáva;
18. „prvý členský štát“ je členský štát, ktorý udelí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny povolenie na základe tejto smernice ako prvý;
19. „druhý členský štát“ je akýkoľvek iný členský štát ako prvý členský štát;
20. „programy Únie alebo viacstranné programy, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility“ sú programy financované Úniou alebo členskými štátmi, ktorými sa podporuje mobilita štátnych príslušníkov tretích krajín v Únii alebo v členských štátoch zúčastňujúcich sa na príslušných programoch;
21. „povolenie“ je povolenie na pobyt alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, dlhodobé vízum udelené na účely tejto smernice;
22. „povolenie na pobyt“ je povolenie udelené podľa formátu stanoveného v nariadení (ES) č. 1030/2002, ktoré umožňuje jeho držiteľovi legálny pobyt na území členského štátu;
23. „dlhodobé vízum“ je povolenie udelené členským štátom, ako sa stanovuje v článku 18 Schengenského dohovoru⁽¹⁾, alebo udelené v súlade s vnútroštátnym právom členských štátov, ktoré schengenské *acquis* neuplatňujú v plnom rozsahu;
24. „rodinní príslušníci“ sú štátni príslušníci tretej krajiny v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2003/86/ES.

Článok 4

Výhodnejšie ustanovenia

1. Táto smernica sa nedotýka výhodnejších ustanovení:
  - a) dvojstranných alebo viacstranných dohôd uzavretých medzi Úniou alebo Úniou a jej členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami alebo
  - b) dvojstranných alebo mnohostranných dohôd uzavretých medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami.
2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov prijať alebo ponechať v platnosti ustanovenia, ktoré sú pre štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa táto smernica vzťahuje, výhodnejšie v súvislosti s článkom 10 ods. 2 písm. a) a článkami 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 a 35.

KAPITOLA II

PRIJATIE

Článok 5

Zásady

1. Štátny príslušník tretej krajiny je podľa tejto smernice prijatý iba vtedy, ak sa na základe preskúmania listinných dôkazov preukáže, že príslušník tretej krajiny spĺňa:
  - a) všeobecné podmienky stanovené v článku 7 a
  - b) podľa príslušných osobitných podmienok v článkoch 8, 11, 12, 13, 14 alebo 16.
2. Členské štáty môžu od žiadateľa požadovať, aby poskytol listinné dôkazy uvedené v odseku 1 v úradnom jazyku dotknutého členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

⁽¹⁾ Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Ak sú splnené všetky všeobecné podmienky a príslušné osobitné podmienky, štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený získať povolenie.

Ak členský štát udelí povolenia na pobyt iba na svojom území a ak sú splnené všetky podmienky týkajúce sa prijatia stanovené v tejto smernici, dotknutý členský štát musí udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny potrebné vízum.

Článok 6

Počty prijímaných osôb

Touto smernicou nie je dotknuté právo členského štátu určiť v súlade s článkom 79 ods. 5 ZFEÚ počty prijímaných štátnych príslušníkov tretích krajín uvedených v článku 2 ods. 1 tejto smernice s výnimkou študentov, ak sa dotknutý členský štát nazdáva, že sú alebo budú v pracovnoprávnom vzťahu. Na uvedenom základe sa žiadosť o povolenie môže považovať za neprijateľnú alebo zamietnuť.

Článok 7

Všeobecné podmienky

1. Pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny podľa tejto smernice, žiadateľ:
  - a) predloží platný cestovný doklad určený podľa vnútroštátneho práva, a ak sa to vyžaduje, žiadosť o víza alebo platné víza, prípadne platné povolenie na pobyt alebo platné dlhodobé víza; členské štáty môžu vyžadovať, aby bol cestovný doklad platný aspoň počas trvania predpokladaného pobytu;
  - b) ak je štátnym príslušníkom tretej krajiny maloletý v zmysle vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu, predloží súhlas rodičov na plánovaný pobyt alebo rovnocenný doklad;
  - c) predloží dôkaz o tom, že má alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, že požiadal o zdravotné poistenie pokrývajúce všetky riziká, proti ktorým sú zvyčajne poistení štátni príslušníci dotknutého členského štátu; poistenie musí byť platné počas obdobia plánovaného pobytu;
  - d) ak to členský štát požaduje, predloží dôkaz, že zaplatil poplatok za spracovanie žiadosti stanovený v článku 36;
  - e) na požiadanie dotknutého členského štátu predloží dôkaz, že štátny príslušník tretej krajiny počas plánovaného pobytu bude mať dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie bez toho, aby musel využívať systém sociálneho zabezpečenia členského štátu, ako aj na cestu späť. Posúdenie dostatočných zdrojov musí byť založené na individuálnom preskúmaní prípadu a zohľadňujú sa pri ňom zdroje, ktoré vyplývajú okrem iného z grantu alebo štipendia, platnej pracovnej zmluvy alebo záväznej pracovnej ponuky alebo finančného záväzku organizácie zameranej na výmenné programy žiakov, subjektu venujúceho sa hostovaniu stážistov, organizácie zaoberajúcej sa programom dobrovoľníckej služby, hostiteľskej rodiny alebo organizácie sprostredkujúcej aupairov.
2. Členské štáty môžu od žiadateľa požadovať, aby poskytol adresu dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny na ich území.

Ak sa vo vnútroštátnom práve členského štátu vyžaduje poskytnutie adresy v čase podania žiadosti a dotknutý štátny príslušník tretej krajiny ešte budúcu adresu nepozná, členské štáty akceptujú dočasnú adresu. V takom prípade štátny príslušník tretej krajiny poskytne svoju trvalú adresu najneskôr v čase udelenia povolenia ustanoveného podľa článku 17.

3. Členské štáty môžu uviesť referenčnú sumu, ktorú považujú za „dostatočné zdroje“, ako sa uvádza v odseku 1 písm. e). Posúdenie dostatočných zdrojov musí byť založené na individuálnom preskúmaní prípadu.

4. Žiadosť sa predloží a preskúma buď vtedy, keď sa dotknutý štátny príslušník tretej krajiny zdržiava mimo územia členského štátu, do ktorého má záujem byť prijatý, alebo keď sa štátny príslušník tretej krajiny už zdržiava v členskom štáte ako držiteľ platného povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza.

Odchylné môže členský štát v súlade so svojím vnútroštátnym právom schváliť žiadosť predloženú v čase, keď dotknutý štátny príslušník tretej krajiny nie je držiteľom platného povolenia na pobyt alebo dlhodobého víza, ale sa oprávnené zdržiava na jeho území.

5. Členské štáty určia, či má žiadosti predložiť štátny príslušník tretej krajiny, hostiteľský subjekt alebo ktorýkoľvek z nich.
6. Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sa považujú za osoby predstavujúce hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, sa neprijímajú.

Článok 8

Osobitné podmienky pre výskumných pracovníkov

1. Okrem všeobecných podmienok ustanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účely výskumu, žiadateľ predloží dohodu o hostovaní alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, zmluvu v súlade s článkom 10.
2. Členské štáty môžu v súlade s vnútroštátnym právom vyžadovať písomný záväzok výskumnej organizácie, že v prípade, keď výskumný pracovník zostane nelegálne na území príslušného členského štátu, táto výskumná organizácia zodpovedá za úhradu nákladov súvisiacich s pobytom a návratom vynaložených z verejných finančných prostriedkov. Finančná zodpovednosť výskumnej organizácie sa skončí najneskôr šesť mesiacov po ukončení platnosti dohody o hostovaní.

Ak sa obnoví právo na pobyt výskumného pracovníka v súlade s článkom 25, zodpovednosť výskumnej organizácie uvedená v prvom pododseku tohto odseku sa obmedzí do dátumu začatia platnosti povolenia na pobyt na účel hľadania zamestnania alebo podnikania.

3. Členský štát, ktorý ustanovil postup schvaľovania pre výskumné organizácie v súlade s článkom 9, oslobodí žiadateľov od povinnosti predložiť jeden alebo viacero dokladov alebo dôkazov uvedených v odseku 2 tohto článku alebo v článku 7 ods. 1 písm. c), d) alebo e) alebo v článku 7 ods. 2, ak majú štátni príslušníci tretích krajín hosťovať v schválených výskumných organizáciách.

Článok 9

Schválenie výskumných organizácií

1. Členské štáty sa môžu rozhodnúť stanoviť postup schvaľovania pre verejné a/alebo súkromné výskumné organizácie, ktoré chcú byť hostiteľom výskumného pracovníka na základe prijímacieho postupu ustanoveného v tejto smernici.
2. Udeľovanie súhlasu výskumným organizáciám je v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve alebo administratívnymi postupmi dotknutých členských štátov. Žiadosti o udelenie súhlasu podávajú výskumné organizácie v súlade s týmito postupmi a tieto žiadosti sú založené podľa potreby na ich úlohách vyplývajúcich z ich štatútu alebo podnikateľských cieľoch a na dôkaze, že vykonávajú výskum.

Súhlas sa udeľuje výskumnej organizácii na obdobie najmenej piatich rokov. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty udeliť súhlas na kratšie obdobie.

3. Členský štát môže okrem iných opatrení zamietnuť obnovenie súhlasu výskumnej organizácii alebo rozhodnúť o jeho odňatí výskumnej organizácii:

- a) ak výskumná organizácia viac nespĺňa ustanovenia odseku 2 tohto článku, článku 8 ods. 2 alebo článku 10 ods. 7;
- b) ak sa súhlas získal podvodom alebo
- c) ak výskumná organizácia podpísala dohodu o hostovaní so štátnym príslušníkom tretej krajiny podvodným alebo nedbanlivým spôsobom.

Ak sa žiadosť o obnovenie zamietla alebo ak sa súhlas odňal, príslušná organizácia môže dostať zákaz opätovne žiadať o udelenie súhlasu na obdobie až piatich rokov od dátumu uverejnenia rozhodnutia o neobnovení alebo o odňatí.

Článok 10

Dohoda o hosťovaní

1. Výskumná organizácia, ktorá má záujem byť hosťiteľom štátneho príslušníka tretej krajiny na účely výskumu, s ním podpíše dohodu o hosťovaní. Členské štáty môžu stanoviť, že zmluvy, ktoré obsahujú prvky uvedené v odseku 2 a prípadne v odseku 3, sa na účely tejto smernice považujú za rovnocenné s dohodami o hosťovaní.
2. Dohoda o hosťovaní obsahuje:
  - a) názov a účel výskumnej činnosti alebo oblasti výskumu;
  - b) záväzok štátneho príslušníka tretej krajiny usilovať sa o ukončenie výskumnej činnosti;
  - c) záväzok výskumnej organizácie byť hosťiteľom štátneho príslušníka tretej krajiny na účely ukončenia výskumnej činnosti;
  - d) dátum začatia a ukončenia alebo odhadovanú dĺžku trvania výskumnej činnosti;
  - e) informácie o plánovanej mobilite v jednom alebo vo viacerých druhých členských štátoch, ak je mobilita známa v čase podania žiadosti v prvom členskom štáte.
3. Členské štáty tiež môžu vyžadovať, aby dohoda o hosťovaní obsahovala:
  - a) informáciu o právnom vzťahu medzi výskumnou organizáciou a výskumným pracovníkom;
  - b) informáciu o pracovných podmienkach výskumného pracovníka.
4. Výskumné organizácie môžu podpísať dohody o hosťovaní, len ak výskumnú činnosť prijali príslušné orgány v organizácii po preskúmaní:
  - a) účelu a odhadovanej dĺžky trvania výskumnej činnosti a dostupnosti finančných zdrojov potrebných na jej vykonanie;
  - b) kvalifikácií štátneho príslušníka tretej krajiny vzhľadom na ciele výskumu, ako je doložené overenou kópiou kvalifikácií.
5. Dohoda o hosťovaní automaticky zaniká, ak štátny príslušník tretej krajiny nie je prijatý alebo ak sa ukončí právny vzťah medzi výskumným pracovníkom a výskumnou organizáciou.
6. Výskumné organizácie bezodkladne informujú príslušný orgán dotknutého členského štátu o každej udalosti, ktorá by mohla zabrániť vykonávaniu dohody o hosťovaní.
7. Členské štáty môžu stanoviť, že do dvoch mesiacov od ukončenia platnosti danej dohody o hosťovaní výskumná organizácia poskytne príslušným orgánom menovaným na tento účel potvrdenie o vykonaní výskumnej činnosti.
8. Členské štáty môžu vo svojom vnútroštátnom práve stanoviť dôsledky odňatia súhlasu alebo zamietnutia obnovenia súhlasu pre existujúce dohody o hosťovaní uzavreté v súlade s týmto článkom, ako aj dôsledky pre povolenia pre dotknutých výskumných pracovníkov.

Článok 11

Osobitné podmienky pre študentov

1. Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účely štúdia, žiadateľ predloží dôkaz:
  - a) o tom, že štátny príslušník tretej krajiny bol prijatý na štúdium inštitúciou vysokoškolského vzdelávania;
  - b) o zaplatení poplatkov účtovaných inštitúciou vysokoškolského vzdelávania, ak to členský štát vyžaduje;
  - c) o dostatočnom ovládaní jazyka, v ktorom má absolvovať štúdium, ak to členský štát vyžaduje;
  - d) o tom, že štátny príslušník tretej krajiny bude mať dostatočné zdroje na pokrytie študijných nákladov, ak to členský štát vyžaduje.
2. Pri štátnych príslušníkoch tretích krajín, ktorí sa už na základe zápisu v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania automaticky kvalifikujú na zdravotné poistenie pokrývajúce všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, sa predpokladá, že spĺňajú podmienky článku 7 ods. 1 písm. c).

3. Členský štát, ktorý ustanovil postup schvaľovania pre inštitúcie vysokoškolského vzdelávania v súlade s článkom 15, oslobodí žiadateľov od povinnosti predložiť jeden alebo viacero dokladov alebo dôkazov uvedených v odseku 1 písm. b), c) alebo d) tohto článku alebo v článku 7 ods. 1 písm. d), alebo v článku 7 ods. 2, ak štátni príslušníci tretích krajín majú hosťovať v schválených inštitúciách vysokoškolského vzdelávania.

Článok 12

Osobitné podmienky pre žiakov

1. Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, žiadateľ predloží dôkaz o tom, že:
  - a) štátny príslušník tretej krajiny dosiahol minimálny vek alebo študijný ročník a neprekročil maximálny vek alebo študijný ročník stanovený dotknutým členským štátom;
  - b) bol prijatý vzdelávacím zariadením;
  - c) sa zúčastnil na uznanom štátnom alebo regionálnom programe vzdelávania v rámci výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, ktorý uskutočňuje vzdelávacie zariadenie v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnymi postupmi;
  - d) vzdelávacie zariadenie alebo tretia strana, pokiaľ sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, za štátneho príslušníka tretej krajiny preberá zodpovednosť počas pobytu na území dotknutého členského štátu, najmä pokiaľ ide o študijné náklady;
  - e) štátny príslušník tretej krajiny bude počas celého pobytu ubytovaný v rodine, v osobitnom ubytovacom zariadení v rámci vzdelávacieho zariadenia alebo pokiaľ sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, v akomkoľvek inom zariadení, ktoré spĺňa podmienky stanovené dotknutým členským štátom a ktoré bolo vybrané v súlade s pravidlami výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, na ktorom sa štátny príslušník tretej krajiny zúčastňuje.
2. Členské štáty môžu obmedziť prijímanie žiakov zúčastňujúcich sa na výmennom programe žiakov alebo vzdelávacom programe na štátnych príslušníkov tých tretích krajín, ktoré ponúkajú rovnakú možnosť pre ich vlastných štátnych príslušníkov.

Článok 13

Osobitné podmienky pre stážistov

1. Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účel odbornej prípravy, žiadateľ:
  - a) predloží dohodu o odbornej príprave s hosťiteľským subjektom, ktorá obsahuje teoretickú a praktickú odbornú prípravu. Členské štáty môžu vyžadovať, aby dohodu o takejto odbornej príprave schválil príslušný orgán a aby podmienky dohody spĺňali požiadavky stanovené vo vnútroštátnom právne, kolektívnych dohodách alebo postupoch dotknutého členského štátu. Dohoda o odbornej príprave obsahuje:
    - i) opis programu odbornej prípravy vrátane vzdelávacieho cieľa alebo zložiek vzdelávania;
    - ii) dĺžku trvania odbornej prípravy;
    - iii) podmienky umiestnenia a dohľadu v rámci stáže;
    - iv) pracovný čas stáže a
    - v) právny vzťah medzi stážistom a hosťiteľským subjektom;
  - b) predloží dôkaz o získaní vysokoškolského titulu do dvoch rokov predchádzajúcich dňu podania žiadosti alebo o prebiehajúcom štúdiu, ktoré vedie k vysokoškolskému titulu;
  - c) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že počas pobytu bude mať štátny príslušník tretej krajiny dostatočné zdroje na pokrytie svojich nákladov na odbornú prípravu;
  - d) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že štátny príslušník tretej krajiny absolvoval alebo absolvuje jazykovú prípravu, aby získal vedomosti potrebné na účely stáže;
  - e) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že hosťiteľský subjekt za štátneho príslušníka tretej krajiny preberá zodpovednosť počas pobytu na území dotknutého členského štátu, najmä pokiaľ ide o náklady na živobytie a ubytovanie;
  - f) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že ak ubytovanie štátneho príslušníka tretej krajiny počas pobytu zabezpečuje hosťiteľský subjekt, ubytovanie spĺňa podmienky stanovené dotknutým členským štátom.

2. Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa stáže uskutočňovali v rovnakej oblasti a na rovnakom stupni kvalifikácie ako vysokoškolský titul alebo štúdium uvedené v odseku 1 písm. b).
3. Členské štáty môžu od hostiteľského subjektu požadovať, aby doložil, že stáž nenahrádza pracovné miesto.
4. Členské štáty môžu v súlade s vnútroštátnym právom vyžadovať písomný záväzok hostiteľského subjektu, že v prípade, keď sa stážista zdržiava nelegálne na území dotknutého členského štátu, tento hostiteľský subjekt zodpovedá za úhradu nákladov súvisiacich s pobytom a návratom, ktoré boli vynaložené z verejných finančných prostriedkov. Finančná zodpovednosť hostiteľského subjektu sa skončí najneskôr šesť mesiacov po tom, ako dohoda o stáži stratí platnosť.

Článok 14

Osobitné podmienky pre dobrovoľníkov

1. Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účel dobrovoľníckej služby, žiadateľ:
  - a) predloží dohodu s hostiteľským subjektom alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, iným orgánom v dotknutom členskom zodpovedným za program dobrovoľníckej služby, na ktorom sa štátny príslušník tretej krajiny zúčastňuje. Dohoda obsahuje:
    - i) opis programu dobrovoľníckej služby;
    - ii) dĺžku trvania dobrovoľníckej služby;
    - iii) podmienky umiestnenia a dohľadu v rámci dobrovoľníckej služby;
    - iv) hodiny venované dobrovoľníctvu;
    - v) dostupné zdroje na pokrytie nákladov štátneho príslušníka tretej krajiny na živobytie a na ubytovanie a minimálne finančné zabezpečenie slúžiace ako vreckové počas pobytu a
    - vi) v prípade potreby aj školenie, ktoré štátny príslušník tretej krajiny dostane na vykonávanie dobrovoľníckej služby;
  - b) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že ak ubytovanie štátneho príslušníka tretej krajiny počas pobytu zabezpečuje hostiteľský subjekt, ubytovanie spĺňa podmienky stanovené dotknutým členským štátom;
  - c) predloží dôkaz o tom, že hostiteľský subjekt alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, iný orgán zodpovedný za program dobrovoľníckej služby uzavrel poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím stranám;
  - d) ak to členský štát vyžaduje, predloží dôkaz o tom, že štátny príslušník tretej krajiny absolvoval alebo absolvuje základný úvod do jazyka, histórie, politických a sociálnych štruktúr tohto členského štátu.
2. Členské štáty môžu určiť minimálnu a maximálnu vekovú hranicu pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie do programu dobrovoľníckej služby bez toho, aby boli dotknuté pravidlá v rámci Európskej dobrovoľníckej služby.
3. Od dobrovoľníkov zapojených do Európskej dobrovoľníckej služby sa nevyžaduje, aby predložili dôkaz podľa odseku 1 písm. c) a prípadne písm. d).

Článok 15

Schválenie inštitúcií vysokoškolského vzdelávania, vzdelávacích inštitúcií, organizácií zodpovedných za program dobrovoľníckej služby alebo subjektov, v ktorých hosťujú stážisti

1. Na účely tejto smernice môžu členské štáty rozhodnúť, že stanovia postup schvaľovania inštitúcií vysokoškolského vzdelávania, vzdelávacích zariadení, organizácií zodpovedných za program dobrovoľníckej služby alebo subjekty, v ktorých hosťujú.
2. Schvaľovanie je v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve alebo v administratívnych postupoch dotknutého členského štátu.

3. Ak sa členský štát rozhodne zaviesť schvaľovací postup v súlade s odsekmi 1 a 2, poskytnite dotknutým hostiteľským subjektom jasné a transparentné informácie okrem iného o podmienkach a kritériách schvaľovania, jeho dobe platnosti, dôsledkoch nedodržania podmienok vrátane prípadného odňatia a neobnovenia, ako aj o akýchkoľvek uplatniteľných sankciách.

Článok 16

Osobitné podmienky pre aupairov

1. Okrem všeobecných podmienok ustanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účel vykonávania činnosti aupair, štátny príslušník tretej krajiny:

- a) predloží dohodu medzi štátnym príslušníkom tretej krajiny a hostiteľskou rodinou s vymedzením práv a povinností štátneho príslušníka tretej krajiny ako aupaira vrátane zásad týkajúcich sa vreckového, ktoré bude dostávať, primeraných dojednaní, ktoré aupairovi umožnia navštevovať kurzy, a maximálneho počtu hodín rodinných povinností;
- b) je vo veku od 18 do 30 rokov. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty povoliť vstup štátneho príslušníka tretej krajiny ako aupaira, ktorý presahuje maximálnu vekovú hranicu;
- c) predloží dôkaz o tom, že hostiteľská rodina alebo organizácia sprostredkujúca aupairov, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, preberá za štátneho príslušníka tretej krajiny zodpovednosť počas pobytu na území dotknutého členského štátu, najmä pokiaľ ide o náklady na živobytie, ubytovanie a riziká nehôd.

2. Členské štáty môžu vyžadovať, aby štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o prijatie ako aupair, predložil dôkaz:

- a) o základnej znalosti jazyka dotknutého členského štátu alebo
- b) o tom, že má stredoškolské vzdelanie, odbornú kvalifikáciu alebo prípadne spĺňa podmienky na výkon regulovaného povolania, ako sa vyžaduje vo vnútroštátnom práve.

3. Členské štáty môžu rozhodnúť, že umiestňovanie aupairov vykonáva len organizácia sprostredkujúca aupairov za podmienok vymedzených vo vnútroštátnom práve.

4. Členské štáty môžu vyžadovať, aby príslušníci hostiteľskej rodiny mali odlišnú štátnu príslušnosť ako štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o prijatie na účely vykonávania činnosti aupair, a aby s dotknutým štátnym príslušníkom tretej krajiny nemali žiadne rodinné väzby.

5. Maximálny počet hodín povinností týkajúcich sa aupairov v týždni nesmie presiahnuť 25 hodín. Aupair musí byť aspoň jeden deň za týždeň oslobodený od povinností aupaira.

6. Členské štáty môžu stanoviť minimálnu sumu peňazí ako vreckové, ktoré sa má aupairovi vyplácať.

KAPITOLA III

POVOLENIA A TRVANIE POBYTU

Článok 17

Povolenia

1. Ak je povolenie vo forme povolenia na pobyt, členské štáty použijú formát stanovený v nariadení (ES) č. 1030/2002 a v povolení na pobyt uvedú pojmy „výskumný pracovník“, „študent“, „žiak“, „stážista“, „dobrovoľník“ alebo „aupair“.

2. Ak je povolenie vo forme dlhodobého víza, členské štáty pod nadpisom „Poznámky“ na vízovej nálepke uvedú odkaz, v ktorom sa uvedie, že sa udelilo „výskumnému pracovníkovi“, „študentovi“, „žiakovi“, „stážistovi“, „dobrovoľníkovi“ alebo „aupairovi“.

3. Pre výskumných pracovníkov a študentov z tretích krajín, ktorí prichádzajú do Únie v rámci osobitného programu Únie alebo viacstranného programu, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo v rámci dohody medzi dvoma alebo viacerými uznanými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, sa v povolení uvedie odkaz na tento osobitný program alebo dohodu.

4. Keď sa povolenie na dlhodobú mobilitu vydáva výskumnému pracovníkovi vo forme povolenia na pobyt, členské štáty použijú formát stanovený v nariadení (ES) č. 1030/2002 a v povolení na pobyt uvedú „mobilita výskumných pracovníkov“. Keď sa povolenie na dlhodobú mobilitu vydáva výskumnému pracovníkovi vo forme dlhodobého víza, členské štáty uvedú pod nadpisom „Poznámky“ na vízovej nálepke „mobilita výskumných pracovníkov“.

Článok 18

Doba platnosti povolenia

1. Doba platnosti povolenia pre výskumných pracovníkov je najmenej jeden rok alebo je povolenie platné počas doby platnosti dohody o hostovaní, ak je táto doba kratšia. Povolenie sa obnoví, ak sa neuplatňuje článok 21.

Doba platnosti povolenia pre výskumných pracovníkov, na ktorých sa vzťahujú programy Únie alebo viacstranné programy, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, je aspoň dva roky alebo je povolenie platné počas doby platnosti dohody o hostovaní, ak je táto doba kratšia. Ak všeobecné podmienky stanovené v článku 7 nie sú splnené počas dvoch rokov alebo počas celej doby platnosti dohody o hostovaní, uplatňuje sa prvý pododsek tohto odseku. Členské štáty si vyhradzujú právo overiť, či sa neuplatňujú dôvody na zrušenie stanovené v článku 21.

2. Doba platnosti povolenia pre študentov je aspoň jeden rok alebo je povolenie platné počas trvania štúdia, ak je trvanie štúdia kratšie. Povolenie sa obnoví, ak sa neuplatňuje článok 21.

Doba platnosti povolenia pre študentov, na ktorých sa vzťahujú programy Únie alebo viacstranné programy, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo dohoda medzi jednou alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania je aspoň dva roky alebo je platná počas trvania ich štúdia, ak je táto dĺžka kratšia. Ak všeobecné podmienky stanovené v článku 7 nie sú splnené počas dvoch rokov alebo počas celej dĺžky štúdia, uplatňuje sa prvý pododsek tohto odseku. Členské štáty si vyhradzujú právo overiť, či sa neuplatňujú dôvody na zrušenie stanovené v článku 21.

3. Členské štáty môžu stanoviť, že celková dĺžka pobytu na účely štúdia nesmie prekročiť maximálnu dĺžku štúdia vymedzenú vo vnútroštátnom práve.

4. Doba platnosti povolenia pre žiakov je rovnaká ako doba trvania výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, ak je tento program alebo projekt kratší ako jeden rok, alebo maximálne jeden rok. Členské štáty sa môžu rozhodnúť jedenkrát povoliť obnovenie povolenia na obdobie nevyhnutné na dokončenie výmenného programu žiakov alebo vzdelávacieho projektu, ak sa neuplatňuje článok 21.

5. Doba platnosti povolenia pre aupairov je rovnaká ako doba platnosti dohody medzi aupairom a hositeľskou rodinou, ak je táto doba kratšia ako jeden rok, alebo maximálne jeden rok. Členské štáty sa môžu na odôvodnenú žiadosť hositeľskej rodiny rozhodnúť jedenkrát povoliť obnovenie povolenia na obdobie maximálne šiestich mesiacov, ak sa neuplatňuje článok 21.

6. Doba platnosti povolenia pre stážistov je rovnaká ako doba platnosti dohody o stáži, ak je táto doba kratšia ako šesť mesiacov, alebo maximálne šesť mesiacov. Ak je doba platnosti zmluvy dlhšia ako šesť mesiacov, doba platnosti povolenia môže zodpovedať príslušnej lehote v súlade s vnútroštátnym právom.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť jedenkrát povoliť obnovenie povolenia na obdobie nevyhnutné na dokončenie stáže, ak sa neuplatňuje článok 21.

7. Doba platnosti povolenia pre dobrovoľníkov je rovnaká ako doba platnosti dohody uvedenej v článku 14 ods. 1 písm. a), ak je táto doba kratšia ako jeden rok, alebo maximálne jeden rok. Ak je doba platnosti zmluvy dlhšia ako jeden rok, doba platnosti povolenia môže zodpovedať príslušnej lehote v súlade s vnútroštátnym právom.

8. Členské štáty môžu určiť, že v prípade, že je platnosť cestovného dokladu dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny kratšia ako jeden rok alebo kratšia ako dva roky v prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2, doba platnosti povolenia nesmie prekročiť dobu platnosti cestovného dokladu.

9. Ak členské štáty umožnia vstup a pobyt počas prvého roka na základe dlhodobého víza, žiadosť o povolenie na pobyt sa predkladá pred uplynutím doby platnosti dlhodobého víza. Povolenie na pobyt sa udelí, ak sa neuplatňuje článok 21.

Článok 19

Ďalšie informácie

1. Členské štáty môžu uviesť ďalšie informácie v papierovej podobe alebo takéto informácie uchovávať v elektronickej podobe, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v bode 16 písm. a) prílohy k tomuto nariadeniu. Tieto informácie môžu súvisieť s pobytom a v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 24 tejto smernice, s hospodárskymi činnosťami študenta a zahŕňať najmä úplný zoznam členských štátov, do ktorých výskumný pracovník alebo študent plánuje ísť v rámci mobility, alebo relevantné informácie o osobitných programoch Únie alebo viacstranných programoch, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo o dohode medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania.

2. Členské štáty môžu tiež stanoviť, že sa informácie uvedené v odseku 1 tohto článku uvedú na dlhodobom víze, ako sa uvádza v bode 12 prílohy k nariadeniu Rady (ES) č. 1683/95 ⁽¹⁾.

KAPITOLA IV

DÔVODY NA ZAMIETNUTIE, ODŇATIE ALEBO OBNOVENIE POVOLENÍ

Článok 20

Dôvody zamietnutia

1. Členské štáty zamietnu žiadosť, ak:

- a) nie sú splnené všeobecné podmienky stanovené v článku 7 alebo príslušné osobitné podmienky stanovené v článkoch 8, 11, 12, 13, 14 alebo 16;
- b) predložené doklady boli nadobudnuté podvodným spôsobom alebo boli sfalšované alebo pozmenené;
- c) dotknutý členský štát povoľuje vstup len prostredníctvom schváleného hostiteľského subjektu a hostiteľský subjekt nie je schválený.

2. Členské štáty môžu zamietnuť žiadosť, ak:

- a) hostiteľský subjekt, iný orgán uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a), tretia strana, ako sa uvádza v článku 12 ods. 1 písm. d), hostiteľská rodina alebo organizácia sprostredkujúca aupairov nespĺnili svoje zákonné povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv alebo pracovných podmienok;
- b) prípadne hostiteľský subjekt alebo hostiteľská rodina, ktorá bude zamestnávať štátneho príslušníka tretej krajiny, nespĺňa podmienky zamestnávania stanovené vo vnútroštátnom práve alebo kolektívnych dohodách alebo postupoch v členskom štáte;
- c) hostiteľský subjekt, iný orgán uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a), tretia strana, ako sa uvádza v článku 12 ods. 1 písm. d), hostiteľská rodina alebo organizácia sprostredkujúca aupairov boli sankcionovaní v súlade s vnútroštátnym právom za nelegálnu prácu alebo nelegálne zamestnávanie;
- d) hlavným cieľom zriadenia alebo prevádzky hostiteľského subjektu je uľahčovať vstup štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- e) prípadne podnik hostiteľského subjektu je alebo bol v likvidácii podľa vnútroštátnych právnych predpisov o konkurze alebo nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť;
- f) členský štát má dôkaz alebo vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že by účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny bol iný ako ten, na ktorého základe žiada o prijatie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Ak štátny príslušník tretej krajiny žiada o prijatie do pracovného pomeru v členskom štáte, tento členský štát môže overiť, či dané pracovné miesto možno obsadiť štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu alebo inými občanmi Únie, alebo štátnymi príslušníkmi tretích krajín s oprávneným pobytom v tomto členskom štáte, pričom v takomto prípade môžu žiadosť zamietnuť. Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie v zmysle príslušných ustanovení relevantných aktov o prístúpení.

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti zohľadnia špecifické okolnosti prípadu a dodržiava sa zásada proporcionality.

Článok 21

Dôvody na odňatie alebo neobnovenie povolenia

1. Členské štáty odnímu alebo prípadne odmietnu obnoviť povolenie, ak:
  - a) štátny príslušník tretej krajiny už nespĺňa všeobecné podmienky stanovené v článku 7 s výnimkou článku 7 ods. 6 alebo príslušné osobitné podmienky stanovené v článkoch 8, 11, 12, 13, 14, 16 alebo podmienky stanovené v článku 18;
  - b) bolo povolenie alebo predložené doklady získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované alebo pozmenené;
  - c) dotknutý členský štát povoľuje vstup len prostredníctvom schváleného hostiteľského subjektu a hostiteľský subjekt nie je schválený;
  - d) štátny príslušník tretej krajiny využíva pobyt na iné účely, než sú tie, na ktoré mu bolo udelené povolenie na pobyt.
2. Členské štáty môžu odňať alebo odmietnuť obnoviť povolenie, ak:
  - a) hostiteľský subjekt alebo iný orgán uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a), tretia strana, ako sa uvádza v článku 12 ods. 1 písm. d), hostiteľská rodina alebo organizácia sprostredkujúca aupairov nespĺnili svoje zákonné povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv alebo pracovných podmienok;
  - b) prípadne hostiteľský subjekt alebo hostiteľská rodina zamestnávajúca štátneho príslušníka tretej krajiny nespĺňa podmienky zamestnávania stanovené vo vnútroštátnom práve alebo kolektívnych dohodách, alebo postupoch v dotknutom členskom štáte;
  - c) hostiteľský subjekt, iný orgán uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a), tretia strana, ako sa uvádza v článku 12 ods. 1 písm. d), hostiteľská rodina alebo organizácia sprostredkujúca aupairov boli sankcionovaní v súlade s vnútroštátnym právom za nelegálnu prácu alebo nelegálne zamestnávanie;
  - d) hlavným cieľom zriadenia alebo prevádzky hostiteľského subjektu je uľahčovať vstup štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
  - e) prípadne podnik hostiteľského subjektu je alebo bol v likvidácii podľa vnútroštátnych právnych predpisoch o konkurze alebo nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť;
  - f) sa v prípade študentov nedodržiavajú obmedzenia prístupu k zárobkovej činnosti podľa článku 24 alebo ak daný študent nedosahuje dostatočný pokrok v relevantnom štúdiu v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnymi postupmi.
3. V prípade odňatia môže pri posudzovaní nedostatočného pokroku v príslušnom štúdiu uvedenom v odseku 2 písm. f) členský štát uskutočniť konzultácie s hostiteľským subjektom.
4. Členské štáty môžu odňať alebo odmietnuť obnoviť povolenie z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia.

5. Ak štátny príslušník tretej krajiny podá žiadosť o obnovenie povolenia začať alebo pokračovať v pracovnoprávnom vzťahu v členskom štáte s výnimkou výskumného pracovníka, ktorý pokračuje v pracovnoprávnom vzťahu s rovnakým hosťateľským subjektom, môže tento členský štát overiť, či dané pracovné miesto možno obsadiť štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu alebo inými občanmi Únie, alebo štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí majú v tomto členskom štáte dlhodobý pobyt, pričom v takomto prípade môžu odmietnuť obnoviť povolenie. Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie v zmysle príslušných ustanovení relevantných aktov o prístúpení.

6. Ak má členský štát v úmysle odňať alebo odmietnuť obnoviť študentské povolenie v súlade s odsekom 2 písm. a), c), d) alebo e), študent má možnosť podať žiadosť o to, aby mohol hosťovať v inej inštitúcii vysokoškolského vzdelávania na účely iného ekvivalentného štúdia, aby mohol dokončiť štúdium. Študentovi sa umožní zotrvať na území dotknutého členského štátu dovtedy, kým príslušné orgány neprijmú rozhodnutie o žiadosti.

7. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa v rozhodnutí o odňatí povolenia alebo odmietnutí obnoviť povolenie zohľadnia špecifické okolnosti daného prípadu a dodržiava sa zásada proporcionality.

KAPITOLA V

PRÁVA

Článok 22

Rovnaké zaobchádzanie

1. Výskumní pracovníci majú právo na to, aby sa s nimi zaobchádzalo rovnako ako so štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu v súlade s článkom 12 ods. 1 a 4 smernice 2011/98/EÚ.

2. Členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o výskumných pracovníkov:

- a) podľa článku 12 ods. 1 písm. c) smernice 2011/98/EÚ vylúčením grantov a pôžičiek na štúdium a živobytie alebo iných grantov a pôžičiek;
- b) podľa článku 12 ods. 1 písm. e) smernice 2011/98/EÚ nepriznaním rodinných dávok pre výskumných pracovníkov, ktorí získali povolenie na pobyt na území dotknutého členského štátu na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov;
- c) podľa článku 12 ods. 1 písm. f) smernice 2011/98/EÚ obmedzením jeho uplatňovania na prípady, v ktorých sa registrované alebo obvyklé miesto pobytu rodinných príslušníkov výskumného pracovníka, pre ktorých požiadal o dávky, nachádza na území dotknutého členského štátu;
- d) podľa článku 12 ods. 1 písm. g) smernice 2011/98/EÚ obmedzením prístupu k bývaniu.

3. Stážisti, dobrovoľníci a aupairi, ak sa považujú za osoby, ktoré sú v pracovnoprávnom vzťahu v dotknutom členskom štáte, a študenti majú právo na to, aby sa s nimi zaobchádzalo rovnako ako so štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu, ako sa stanovuje v článku 12 ods. 1 a 4 smernice 2011/98/EÚ, s výhradou obmedzení stanovených v odseku 2 uvedeného článku.

4. Stážisti, dobrovoľníci a aupairi, ak sa nepovažujú za osoby, ktoré sú v pracovnoprávnom vzťahu v dotknutom členskom štáte, a žiaci majú právo na rovnaké zaobchádzanie v súvislosti s prístupom k tovaru a službám dostupným pre verejnosť a ich dodávkami, ako sa ustanovuje vo vnútroštátnom práve, a prípadne aj v súvislosti s uznávaním diplomov, osvedčení a iných odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že im neudelia rovnaké zaobchádzanie v súvislosti s postupmi na získanie ubytovania a/alebo služieb, ktoré poskytujú verejné úrady práce v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 23

Vyučovanie výskumnými pracovníkmi

Výskumní pracovníci môžu v súlade s vnútroštátnym právom okrem výskumnej činnosti aj vyučovať. Členské štáty môžu stanoviť maximálny počet hodín alebo dní výučby.

Článok 24

Zárobková činnosť študentov

1. Mimo svojho študijného času a ak pravidlá a podmienky uplatniteľné na príslušnú činnosť v príslušnom dotknutom členskom štáte nestanovujú inak, sú študenti oprávnení zamestnať sa a môžu vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť s výhradou obmedzení stanovených v odseku 3.
2. V prípade potreby členské štáty udedia v súlade so svojím vnútroštátnym právom študentom a/alebo zamestnávateľom predbežné povolenie.
3. Každý členský štát určí maximálny počet hodín za týždeň alebo dní, alebo mesiacov za rok, počas ktorých možno vykonávať túto činnosť, pričom to nesmie byť menej ako 15 hodín za týždeň alebo tomu zodpovedajúci počet dní alebo mesiacov za rok. Pritom možno vziať do úvahy situáciu na trhu práce v dotknutom členskom štáte.

Článok 25

Pobyt na účel hľadania práce alebo podnikania v prípade výskumných pracovníkov a študentov

1. Po dokončení výskumu alebo štúdia majú výskumní pracovníci a študenti možnosť zdržiavať sa na území členského štátu, ktorý udelil povolenie podľa článku 17, na základe povolenia na pobyt uvedeného v odseku 3 tohto článku, a to počas lehoty najmenej deviatich mesiacov s cieľom hľadať si prácu alebo založiť podnik.
2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že stanovia minimálnu úroveň získanej kvalifikácie, ktorú musia študenti dosiahnuť na to, aby sa na nich tento článok uplatňoval. Uvedená úroveň nesmie byť vyššia ako úroveň 7 európskeho kvalifikačného rámca ⁽¹⁾.
3. Na účel pobytu uvedeného v odseku 1 udeľujú členské štáty na žiadosť výskumného pracovníka alebo študenta povolenie na pobyt tomuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002, ak zostávajú splnené podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. a), c), d) a e), článku 7 ods. 6 a prípadne v článku 7 ods. 2 tejto smernice. Členské štáty v prípade výskumných pracovníkov vyžadujú potvrdenie výskumnej organizácie o dokončení výskumnej činnosti alebo v prípade študentov dôkaz o získaní vysokoškolského diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o formálnej kvalifikácii. Tam, kde je to vhodné, a ak zostávajú splnené ustanovenia článku 26, sa povolenie na pobyt ustanovené v uvedenom článku zodpovedajúcim spôsobom obnoví.
4. Členské štáty môžu zamietnuť žiadosť podľa tohto článku, ak:
  - a) nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 3 a prípadne v odsekoch 2 a 5;
  - b) predložené doklady boli získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované alebo pozmenené.
5. Členské štáty môžu vyžadovať, aby bola žiadosť výskumného pracovníka alebo študenta a prípadne členov rodiny výskumného pracovníka podľa tohto článku podaná najmenej 30 dní pred uplynutím platnosti povolenia udeleného podľa článku 17 alebo 26.
6. Ak dôkaz o získaní vysokoškolského diplomu, osvedčenia alebo iný doklad o formálnej kvalifikácii alebo potvrdenie výskumnej organizácie o dokončení výskumnej činnosti nie je k dispozícii pred uplynutím platnosti povolenia vydaného podľa článku 17 a všetky ostatné podmienky sú splnené, členské štáty umožnia štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zdržiavať sa na ich území, aby takýto dôkaz predložil v primeranom čase v súlade s vnútroštátnym právom.
7. Po uplynutí minimálne troch mesiacov od udelenia povolenia na pobyt podľa tohto článku zo strany dotknutého členského štátu môže tento členský štát od štátnych príslušníkov tretích krajín požadovať, aby preukázali, že majú reálnu šancu zamestnať sa alebo založiť podnik.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby práca, ktorú štátny príslušník tretej krajiny hľadá, alebo podnik, ktorý zakladá, zodpovedal úrovni dokončeného výskumu alebo štúdia.

⁽¹⁾ Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2008 o vytvorení európskeho kvalifikačného rámca pre celoživotné vzdelávanie (Ú. v. EÚ C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Ak už nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 3 alebo 7, členské štáty môžu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a prípadne jeho rodinným príslušníkom odňať povolenie na pobyt v súlade s vnútroštátnym právom.

9. Druhé členské štáty môžu uplatňovať tento článok na výskumných pracovníkov a prípadne rodinných príslušníkov výskumných pracovníkov alebo študentov, ktorí majú alebo mali pobyt v druhom členskom štáte v súlade s článkom 28, 29, 30 alebo 31.

Článok 26

Rodinní príslušníci výskumných pracovníkov

1. Členské štáty uplatňujú ustanovenia smernice 2003/86/ES s výnimkami ustanovenými v tomto článku, aby rodinným príslušníkom výskumného pracovníka umožnili pridať sa k výskumnému pracovníkovi v prvom členskom štáte a v prípade dlhodobej mobility aj v druhých členských štátoch.

2. Odchylne od článku 3 ods. 1 a článku 8 smernice 2003/86/ES sa udelenie povolenia na pobyt rodinným príslušníkom neviaže na požiadavku, aby mal výskumný pracovník odôvodnené predpoklady na získanie práva na trvalý pobyt a aby mal za sebou určitú minimálnu dobu pobytu.

3. Odchylne od článku 4 ods. 1 posledného pododseku a článku 7 ods. 2 smernice 2003/86/ES sa v nich uvedené integračné podmienky a opatrenia môžu uplatniť až po tom, keď sa dotknutým osobám udelí povolenie na pobyt.

4. Odchylne od článku 5 ods. 4 prvého pododseku smernice 2003/86/ES udeľuje členský štát povolenia na pobyt rodinným príslušníkom vtedy, ak sú splnené podmienky zlúčenia rodiny, a to najneskôr do 90 dní odo dňa podania úplnej žiadosti. Príslušný orgán dotknutého členského štátu spracúva žiadosť rodinných príslušníkov v rovnakom čase ako žiadosť o prijatie alebo o dlhodobú mobilitu výskumného pracovníka v prípade, že je žiadosť rodinných príslušníkov podaná v rovnakom čase. Povolenie na pobyt sa rodinným príslušníkom udelí len vtedy, ak bolo výskumnému pracovníkovi vydané povolenie podľa článku 17.

5. Odchylne od článku 13 ods. 2 a 3 smernice 2003/86/ES sa doba platnosti povolenia na pobyt rodinných príslušníkov vo všeobecnosti končí dátumom uplynutia platnosti povolenia výskumného pracovníka. Musí to zahŕňať – tam, kde je to vhodné, povolenia vydané výskumnému pracovníkovi na účely hľadania práce alebo podnikania v súlade s článkom 25. Členské štáty môžu vyžadovať, aby boli cestovné doklady platné aspoň počas doby trvania predpokladaného pobytu.

6. Odchylne od článku 14 ods. 2 druhej vety smernice 2003/86/ES prvý členský štát alebo v prípade dlhodobej mobility druhé členské štáty neuplatňujú žiadne časové obmedzenie, pokiaľ ide o prístup rodinných príslušníkov na trh práce, okrem výnimočných okolností, ako je mimoriadne vysoká úroveň nezamestnanosti.

KAPITOLA VI

MOBILITA MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

Článok 27

Mobilita v rámci EÚ

1. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom platného povolenia vydaného prvým členským štátom na účely štúdií v rámci programu Únie alebo viacstranného programu, ktorý zahŕňa opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania alebo na účely výskumu, môže vstúpiť na územie jedného členského štátu alebo viacerých druhých členských štátov a zdržiavať sa na ňom, aby uskutočňoval časť štúdia alebo výskumu, na základe tohto povolenia a platného cestovného dokladu za podmienok stanovených v článkoch 28, 29 a 31 a s výhradou článku 32.

2. Počas mobility uvedenej v odseku 1 môžu výskumní pracovníci okrem výskumnej činnosti vyučovať a študenti môžu okrem svojho štúdia pracovať v jednom členskom štáte alebo vo viacerých druhých členských štátoch v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 23 a 24.

3. Keď sa výskumný pracovník premiestni do druhého členského štátu v súlade s článkom 28 alebo 29, rodinní príslušníci, ktorí sú držiteľmi povolenia na pobyt udeleného v súlade s článkom 26, sú oprávnení sprevádzať výskumného pracovníka v rámci mobility výskumného pracovníka za podmienok stanovených v článku 30.

Článok 28

Krátkodobá mobilita výskumných pracovníkov

1. Výskumní pracovníci, ktorí sú držiteľmi platného povolenia vydaného prvým členským štátom, sú oprávnení na pobyt s cieľom uskutočňovať časť ich výskumu v akejkoľvek výskumnej organizácii v jednom členskom štáte alebo vo viacerých iných členských štátoch počas obdobia najviac 180 dní v ktorejkoľvek 360-dňovej lehote pripadajúcej na členský štát s výhradou podmienok stanovených v tomto článku.

2. Druhý členský štát môže vyžadovať, aby výskumný pracovník, výskumná organizácia v prvom členskom štáte alebo výskumná organizácia v druhom členskom štáte príslušným orgánom prvého členského štátu a druhého členského štátu oznámili úmysel výskumného pracovníka uskutočniť časť výskumu vo výskumnej organizácii v druhom členskom štáte.

V takýchto prípadoch umožní druhý členský štát vykonať oznámenie buď:

- a) v čase podania žiadosti v prvom členskom štáte, ak sa mobilita do druhého členského štátu predpokladá už v tomto štádiu, alebo
- b) po tom, ako bol výskumný pracovník prijatý do prvého členského štátu, a to bezprostredne po tom, ako vznikne vedomosť o plánovanej mobilite do druhého členského štátu.

3. Ak sa oznámenie vykonalo v súlade s odsekom 2 písm. a) a ak druhý členský štát nevzniesol v súlade s odsekom 7 prvému členskému štátu žiadne námietky, mobilita výskumného pracovníka do druhého členského štátu sa môže uskutočniť kedykoľvek v rámci doby platnosti povolenia výskumného pracovníka.

4. Ak sa oznámenie vykonalo v súlade s odsekom 2 písm. b), mobilita sa môže začať bezodkladne po zaslaní oznámenia druhému členskému štátu alebo kedykoľvek po ňom v rámci doby platnosti povolenia.

5. Oznámenie zahŕňa predloženie platného cestovného dokladu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. a), a platné povolenie vydané prvým členským štátom, ktoré sa vzťahuje na dĺžku mobility.

6. Druhý členský štát môže vyžadovať, aby sa spolu s oznámením zaslali aj nasledujúce doklady a informácie:

- a) dohoda o hostovaní v prvom členskom štáte, ako sa uvádza v článku 10, alebo ak to druhý členský štát vyžaduje, dohoda o hostovaní s výskumnou organizáciou v druhom členskom štáte;
- b) plánované trvanie a dátumy mobility, ak sa neuvádzajú v dohode o hostovaní;
- c) dôkaz o tom, že výskumný pracovník má zdravotné poistenie pokrývajúceho všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. c);
- d) dôkaz o tom, že výskumný pracovník bude mať počas pobytu dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie, bez toho, aby musel využívať systém sociálnej pomoci daného členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. e), ako aj nákladov na vycestovanie do prvého členského štátu v prípadoch uvedených v článku 32 ods. 4 písm. b).

Druhý členský štát môže od oznamovateľa vyžadovať, aby pred začiatkom mobility poskytol adresu dotknutého výskumného pracovníka na území druhého členského štátu.

Druhý členský štát môže vyžadovať, aby oznamovateľ predložil doklady v úradnom jazyku tohto členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

7. Na základe oznámenia uvedeného v odseku 2 môže druhý členský štát v lehote 30 dní od prijatia úplného oznámenia vzniesť námietku voči mobilite výskumného pracovníka na svoje územie, ak:

- a) nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 5 alebo prípadne v odseku 6;
- b) sa uplatňuje jeden z dôvodov na zamietnutie stanovený v článku 20 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo v odseku 2 uvedeného článku;
- c) sa dosiahla maximálna dĺžka pobytu, ako sa vymedzuje v odseku 1.

8. Výskumní pracovníci, ktorí sa považujú za hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, nesmú na územie druhého členského štátu vstupovať alebo sa na ňom zdržiavať.

9. Príslušné orgány druhého členského štátu bezodkladne písomne informujú o námietkach voči mobilite príslušné orgány prvého členského štátu a oznamovateľa. Ak druhý členský štát namieta voči mobilite v súlade s odsekom 7 a mobilita sa ešte neuskutočnila, výskumnému pracovníkovi sa nesmie umožniť, aby uskutočnil časť výskumu vo výskumnej organizácii v druhom členskom štáte. Ak sa mobilita už uskutočnila, uplatňuje sa článok 32 ods. 4.

10. Po uplynutí lehoty na vznesenie námietok môže druhý členský štát vydať výskumnému pracovníkovi doklad osvedčujúci, že výskumný pracovník má na jeho území právo na pobyt a na požívanie práv stanovených v tejto smernici.

Článok 29

Dlhodobá mobilita výskumných pracovníkov

1. Pokiaľ ide o výskumných pracovníkov, ktorí sú držiteľmi platného povolenia vydaného prvým členským štátom a ktorí majú v úmysle uskutočňovať časť svojho výskumu v určitej výskumnej organizácii v jednom alebo vo viacerých druhých členských štátoch počas obdobia viac ako 180 dní pripadajúcich na členský štát, druhý členský štát buď:

- a) uplatňuje článok 28 a umožní výskumnému pracovníkovi zotrvať na danom území na základe povolenia vydaného prvým členským štátom a počas doby jeho platnosti alebo
- b) uplatňuje postup stanovený v odsekoch 2 až 7.

Druhý členský štát môže vymedziť maximálnu lehotu dlhodobej mobility výskumného pracovníka, ktorá nesmie byť kratšia ako 360 dní.

2. V prípade podania žiadosti o dlhodobú mobilitu:

- a) druhý členský štát môže od výskumného pracovníka, výskumnej organizácie v prvom členskom štáte alebo výskumnej organizácie v druhom členskom štáte požadovať, aby zaslali tieto doklady:
  - i) platný cestovný doklad, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. a), a platné povolenie vydané prvým členským štátom;
  - ii) dôkaz o tom, že výskumný pracovník má zdravotné poistenie pokrývajúce všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. c);
  - iii) dôkaz o tom, že výskumný pracovník bude mať počas pobytu dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie, bez toho, aby musel využívať systém sociálnej pomoci členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. e), ako aj nákladov na vycestovanie do prvého členského štátu v prípadoch uvedených v článku 32 ods. 4 písm. b);
  - iv) dohodu o hostovaní v prvom členskom štáte, ako sa uvádza v článku 10, alebo ak to druhý členský štát vyžaduje, dohodu o hostovaní s výskumnou organizáciou v druhom členskom štáte;
  - v) plánované trvanie a dátumy mobility, ak sa neuvádzajú v žiadnom z dokladov, ktoré žiadateľ predložil.

Druhý členský štát môže od žiadateľa požadovať, aby poskytol adresu dotknutého výskumného pracovníka na svojom území. Ak sa vo vnútroštátnom práve druhého členského štátu vyžaduje poskytnutie adresy v čase podania žiadosti a dotknutý výskumný pracovník ešte svoju budúcu adresu nepozná, tento členský štát akceptuje dočasnú adresu. V takom prípade výskumný pracovník poskytne svoju trvalú adresu najneskôr v čase vydania povolenia na dlhodobú mobilitu.

Druhý členský štát môže vyžadovať, aby žiadateľ predložil doklady v úradnom jazyku tohto členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát;

- b) druhý členský štát prijme rozhodnutie o žiadosti o dlhodobú mobilitu a rozhodnutie čo najskôr písomne oznámi žiadateľovi, najneskôr však do 90 dní odo dňa, keď bola úplná žiadosť predložená príslušným orgánom druhého členského štátu;
- c) výskumný pracovník nie je povinný opustiť územie členských štátov na účely predloženia žiadosti a nepodlieha vízovej povinnosti;

- d) výskumnému pracovníkovi sa umožní uskutočňovať časť výskumu vo výskumnej organizácii v druhom členskom štáte dovtedy, pokiaľ príslušné orgány neprijmú rozhodnutie o žiadosti o dlhodobú mobilitu, za predpokladu, že:
- neuplynula lehota stanovená v článku 28 ods. 1 ani doba platnosti povolenia vydaného prvým štátom a
  - úplná žiadosť bola podaná druhému členskému štátu najmenej 30 dní pred začiatkom dlhodobej mobility výskumného pracovníka, ak to druhý členský štát vyžaduje;
- e) žiadosť o dlhodobú mobilitu nemožno podať v rovnakom čase ako oznámenie o krátkodobej mobilite. Ak po začatí krátkodobej mobility výskumného pracovníka vznikne potreba dlhodobej mobility, môže druhý členský štát požadovať, aby sa žiadosť o dlhodobú mobilitu podala najmenej 30 dní pred skončením krátkodobej mobility.
3. Druhý členský štát môže žiadosť o dlhodobú mobilitu zamietnuť, ak:
- nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 2 písm. a);
  - sa uplatňuje jeden z dôvodov na zamietnutie stanovený v článku 20 s výnimkou odseku 1 písm. a) uvedeného článku;
  - povolenie výskumného pracovníka v prvom členskom štáte uplynie počas konania alebo
  - sa prípadne dosiahla maximálna dĺžka pobytu uvedená v odseku 1 druhom pododseku.
4. Výskumní pracovníci, ktorí sa považujú za hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, nesmú na územie druhého členského štátu vstupovať alebo sa na ňom zdržiavať.
5. Ak druhý členský štát prijme kladné rozhodnutie o žiadosti o dlhodobú mobilitu podľa odseku 2 tohto článku, výskumnému pracovníkovi sa vydá povolenie v súlade s článkom 17 ods. 4. Druhý členský štát informuje o vydaní povolenia na dlhodobú mobilitu príslušné orgány v prvom členskom štáte.
6. Druhý členský štát môže povolenie na dlhodobú mobilitu odňať, ak:
- nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 2 písm. a) alebo v odseku 4 tohto článku alebo
  - sa uplatňuje jeden z dôvodov na odňatie povolenia stanovený v článku 21 s výnimkou odseku 1 písm. a), odseku 2 písm. f) a odsekov 3, 5 a 6 uvedeného článku.
7. Keď členský štát prijme rozhodnutie o dlhodobej mobilite, článok 34 ods. 2 až 5 sa uplatňuje zodpovedajúcim spôsobom.

Článok 30

Mobilita rodinných príslušníkov výskumného pracovníka

1. Rodinní príslušníci výskumného pracovníka, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt udeleného prvým členským štátom, majú právo na vstup do jedného alebo viacerých druhých členských štátov alebo pobyt v nich s cieľom sprevádzať výskumného pracovníka.
2. Ak druhý členský štát uplatňuje postup oznamovania uvedený v článku 28 ods. 2, požiada o zaslanie týchto dokladov a informácií:
- dokladov a informácií požadovaných podľa článku 28 ods. 5 a ods. 6 písm. b), c) a d), ktoré sa týkajú rodinných príslušníkov sprevádzajúcich výskumného pracovníka;
  - dôkazu o tom, že rodinný príslušník sa zdržiava v prvom členskom štáte ako člen rodiny výskumného pracovníka v súlade s článkom 26.

Druhý členský štát môže vyžadovať, aby oznamovateľ predložil doklady v úradnom jazyku tohto členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

Druhý členský štát môže vzniesť námietku proti mobilite rodinného príslušníka na svojom území, ak nie sú splnené podmienky stanovené v prvom pododseku. Na uvedených rodinných príslušníkov sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňuje článok 28 ods. 7 písm. b) a c) a ods. 9.

3. Ak druhý členský štát uplatňuje postup uvedený v článku 29 ods. 1 písm. b), výskumný pracovník alebo jeho rodinní príslušníci predkladajú žiadosť príslušným orgánom druhého členského štátu. V súvislosti s rodinnými príslušníkmi druhý členský štát požiada žiadateľa o zaslanie nasledujúcich dokladov a informácií:

- a) dokladov a informácií požadovaných podľa článku 29 ods. 2 písm. a) bodov i), ii), iii) a v), ktoré sa týkajú rodinných príslušníkov sprevádzajúcich výskumného pracovníka;
- b) dôkazu o tom, že rodinný príslušník sa zdržiava v prvom členskom štáte ako člen rodiny výskumného pracovníka v súlade s článkom 26.

Druhý členský štát môže vyžadovať, aby žiadateľ predložil doklady v úradnom jazyku tohto členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

Druhý členský štát môže vzniesť námietku proti žiadosti rodinného príslušníka o dlhodobú mobilitu na svojom území, ak nie sú splnené podmienky stanovené v prvom pododseku. Na uvedených rodinných príslušníkov sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňuje článok 29 ods. 2 písm. b) a c), ods. 3 písm. b), c) a d), ods. 5, ods. 6 písm. b) a ods. 7.

Platnosť povolenia na dlhodobú mobilitu rodinných príslušníkov sa spravidla končí dňom uplynutia platnosti povolenia výskumného pracovníka, ktoré vydal druhý členský štát.

Povolenie na dlhodobú mobilitu rodinných príslušníkov sa môže odňať alebo jeho obnovenie sa môže zamietnuť, ak sa odníme povolenie na dlhodobú mobilitu výskumného pracovníka, ktorého sprevádzajú, a oni nemajú samostatné právo na pobyt.

4. Rodinní príslušníci, ktorí sa považujú za hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, nesmú vstupovať na územie druhého členského štátu alebo sa na ňom zdržiavať.

Článok 31

Mobilita študentov

1. Študenti, ktorí sú držiteľmi platného povolenia vydaného prvým členským štátom a na ktorých sa vzťahuje program Únie alebo viacstranný program, ktorý zahŕňa opatrenia v oblasti mobility, alebo dohoda medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, majú právo na vstup a pobyt s cieľom uskutočniť časť ich štúdiá v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania v jednom alebo vo viacerých druhých členských štátoch počas obdobia nepresahujúceho 360 dní pripadajúceho na členský štát s výhradou podmienok stanovených v odsekoch 2 až 10.

Študent, na ktorého sa nevzťahuje program Únie ani viacstranný program, ktorý zahŕňa opatrenia v oblasti mobility, alebo dohoda medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, predloží žiadosť o povolenie na vstup a pobyt v druhom členskom štáte s cieľom uskutočniť časť štúdiá v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania v súlade s článkami 7 a 11.

2. Druhý členský štát môže vyžadovať, aby inštitúcia vysokoškolského vzdelávania v prvom členskom štáte, inštitúcia vysokoškolského vzdelávania v druhom členskom štáte alebo študent oznámili príslušným orgánom prvého členského štátu a druhého členského štátu úmysel študenta uskutočniť časť štúdiá v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania v druhom členskom štáte.

V takýchto prípadoch umožní druhý členský štát vykonať oznámenie buď:

- a) v čase podania žiadosti v prvom členskom štáte, ak sa mobilita do druhého členského štátu predpokladá už v tomto štádiu, alebo
- b) po tom, ako bol študent prijatý do prvého členského štátu, a to len čo vznikne vedomosť o plánovanej mobilite do druhého členského štátu.

3. Ak sa oznámenie vykonalo v súlade s odsekom 2 písm. a) a ak druhý členský štát neoznámil v súlade s odsekom 7 prvému členskému štátu žiadnu námietku, mobilita študenta do druhého členského štátu sa môže uskutočniť kedykoľvek v rámci doby platnosti povolenia.

4. Ak sa oznámenie vykonalo v súlade s odsekom 2 písm. b) a ak druhý členský štát nevzniesol v súlade s odsekmi 7 a 9 proti mobilite študenta žiadne písomné námietky, mobilita študenta sa považuje za schválenú a môže sa v druhom členskom štáte uskutočniť.

5. Oznámenie zahŕňa predloženie platného cestovného dokladu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. a), a platné povolenie vydané prvým členským štátom, ktoré sa vzťahuje na celkovú dĺžku mobility.
6. Druhý členský štát môže vyžadovať, aby sa spolu s oznámením zaslali aj nasledujúce doklady a informácie:
- a) dôkaz, že študent uskutočňuje časť štúdia v druhom členskom štáte v rámci programu Únie alebo viacstranného programu, ktorý zahŕňa opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, a dôkaz, že študenta prijala inštitúcia vysokoškolského vzdelávania v druhom členskom štáte;
  - b) plánované trvanie a dátumy mobility, ak sa neuvádzajú v písmene a);
  - c) dôkaz o tom, že študent má zdravotné poistenie pokrývajúceho všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. c);
  - d) dôkaz o tom, že študent bude mať počas pobytu dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie, bez toho, aby musel využiť systém sociálnej pomoci daného členského štátu, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 1 písm. e), študijných nákladov, ako aj nákladov na vycestovanie do prvého členského štátu v prípadoch uvedených v článku 32 ods. 4 písm. b);
  - e) dôkaz o tom, že zaplatil prípadné poplatky, ktoré si účtuje inštitúcia vysokoškolského vzdelávania.

Druhý členský štát môže od oznamovateľa požadovať, aby pred začiatkom mobility poskytol adresu dotknutého študenta na území druhého členského štátu.

Druhý členský štát môže od oznamovateľa požadovať, aby predložil doklady v úradnom jazyku tohto členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

7. Na základe oznámenia uvedeného v odseku 2 môže druhý členský štát v lehote 30 dní od prijatia úplného oznámenia vzniesť námietku voči mobilite študenta na svoje územie, ak:
- a) nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 5 alebo 6;
  - b) sa uplatňuje jeden z dôvodov na zamietnutie stanovený v článku 20 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo v odseku 2 uvedeného článku;
  - c) sa dosiahla maximálna dĺžka pobytu uvedená v odseku 1.
8. Študenti, ktorí sa považujú za hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, nesmú vstupovať na územie druhého členského štátu alebo sa na ňom zdržiavať.
9. Príslušné orgány druhého členského štátu o námietkach voči mobilite bezodkladne písomne informujú príslušné orgány prvého členského štátu a oznamovateľa. Ak druhý členský štát namieta voči mobilite v súlade s odsekom 7, študentovi sa neumožní uskutočniť časť štúdia v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania v druhom členskom štáte.
10. Po uplynutí lehoty na vznesenie námietok môže druhý členský štát vydať doklad osvedčujúci, že študent má právo na pobyt na jeho území a na požívanie práv stanovených v tejto smernici.

Článok 32

Záruky a sankcie v prípade mobility

1. Ak povolenie na účel výskumu alebo štúdia vydali príslušné orgány členského štátu, ktorý schengenské *acquis* neuplatňuje v plnom rozsahu, a výskumný pracovník alebo študent prekročí vonkajšiu hranicu, aby v rámci mobility vstúpil do druhého členského štátu, príslušné orgány druhého členského štátu majú právo požadovať ako dôkaz o mobilite platné povolenie vydané prvým členským štátom a:
- a) kópiu oznámenia v súlade s článkom 28 ods. 2 alebo s článkom 31 ods. 2, alebo
  - b) ak druhý členský štát umožňuje mobilitu bez oznámenia, dôkaz o tom, že študent uskutočňuje časť štúdia v druhom členskom štáte v rámci programu Únie alebo viacstranného programu, ktorý zahŕňa opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania, alebo v prípade výskumných pracovníkov buď kópiu dohody o hostovaní, v ktorej sa uvádzajú podrobné údaje o mobilite výskumného pracovníka, alebo ak sa podrobné údaje o mobilite v dohode o hostovaní neuvádzajú, list od výskumnej organizácie v druhom členskom štáte, v ktorom sa uvádza aspoň dĺžka trvania mobility v rámci EÚ a sídlo výskumnej organizácie v druhom členskom štáte.

V prípade rodinných príslušníkov výskumného pracovníka majú príslušné orgány druhého členského štátu právo vyžadovať ako dôkaz o mobilite platné povolenie vydané prvým členským štátom a kópiu oznámenia v súlade s článkom 30 ods. 2 alebo dôkaz o tom, že sprevádzajú výskumného pracovníka.

2. Ak príslušné orgány prvého členského štátu povolenie odnímu, bezodkladne o tom, ak je to vhodné, informujú príslušné orgány druhého členského štátu.

3. Druhý členský štát môže vyžadovať, aby ho hostiteľský subjekt druhého členského štátu, výskumný pracovník alebo študent informoval o všetkých zmenách, ktoré majú vplyv na podmienky, na základe ktorých sa uskutočnenie mobility povolilo.

4. Ak výskumný pracovník, prípadne jeho rodinní príslušníci alebo študent nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky pre mobilitu:

a) druhý členský štát môže požiadať výskumného pracovníka, prípadne jeho rodinných príslušníkov alebo študenta, aby okamžite prestal vykonávať všetky činnosti a opustil jeho územie;

b) prvý členský štát na žiadosť druhého členského štátu umožní opätovný vstup výskumného pracovníka, prípadne jeho rodinných príslušníkov alebo študenta, a to bez formalít a bezodkladne. Toto ustanovenie sa uplatňuje aj v prípade, že uplynula platnosť povolenia vydaného prvým členským štátom alebo toto povolenie bolo odňaté počas obdobia mobility v druhom členskom štáte.

5. Ak výskumný pracovník, prípadne jeho rodinní príslušníci alebo študent prekročí vonkajšiu hranicu členského štátu, ktorý schengenské *acquis* uplatňuje v plnom rozsahu, tento členský štát skontroluje údaje Schengenského informačného systému. Dotknutý členský štát zamietne vstup alebo vznesie námietku voči mobilite osôb, o ktorých sa v Schengenskom informačnom systéme vytvoril záznam na účely odopretia vstupu alebo pobytu.

KAPITOLA VII

POSTUP A TRANSPARENTNOSŤ

Článok 33

Sankcie proti hostiteľským subjektom

Členské štáty môžu stanoviť sankcie proti hostiteľským subjektom alebo v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 24, voči zamestnávateľom, ktorí si nespĺnili povinnosti podľa tejto smernice. Uvedené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 34

Procesné záruky a transparentnosť

1. Príslušné orgány dotknutého členského štátu prijímú rozhodnutie o žiadosti o povolenie alebo o jeho obnovení a žiadateľovi rozhodnutie písomne oznámia v súlade s postupmi oznamovania podľa vnútroštátneho práva, a to čo najskôr, najneskôr však do 90 dní od podania úplnej žiadosti.

2. Odchylné od odseku 1 tohto článku v prípade, že sa postup prijímania týka schváleného hostiteľského subjektu, ako sa uvádza v článkoch 9 a 15, rozhodnutie o úplnej žiadosti sa prijme čo najskôr, najneskôr však do 60 dní.

3. Ak sú informácie alebo dokumentácia poskytnuté na podporu žiadosti neúplné, príslušné orgány v primeranej lehote upovedomia žiadateľa o ďalších informáciách, ktoré sa vyžadujú, a určia primeranú lehotu na ich poskytnutie. Plynutie lehoty uvedenej v odsekoch 1 a 2 sa pozastaví dovtedy, kým príslušné orgány nedostanú požadované dodatočné informácie. Ak sa dodatočné informácie alebo doklady v stanovenej lehote neposkytnú, žiadosť môže byť zamietnutá.

4. Odôvodnenie rozhodnutia o vyhlásení žiadosti za neprijateľnú, o jej zamietnutí alebo o zamietnutí obnovenia sa žiadateľovi oznámia písomne. Odôvodnenie rozhodnutia o odňatí povolenia sa písomne oznámia štátnemu príslušníkovi tretej krajiny. Odôvodnenie rozhodnutia o odňatí povolenia sa môže písomne oznámiť aj hosťujúcemu subjektu.

5. Proti každému rozhodnutiu o vyhlásení žiadosti za neprijateľnú, o zamietnutí žiadosti, o zamietnutí obnovenia alebo odňatí povolenia je možné v dotknutom členskom štáte podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnym právom. V písomnom oznámení sa uvedie súd alebo správny orgán, na ktorom možno podať odvolanie, a lehota na podanie odvolania.

Článok 35

Transparentnosť a prístup k informáciám

Členské štáty zabezpečia, aby pre žiadateľov boli ľahko dostupné informácie o všetkých listinných dôkazoch potrebných k žiadosti a informácie o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv, povinností a procesných záruk štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne ich rodinných príslušníkov. To zahŕňa – tam, kde je to vhodné – úroveň mesačných dostatočných zdrojov vrátane dostatočných zdrojov potrebných na pokrytie študijných nákladov alebo nákladov na odbornú prípravu bez toho, aby bola dotknutá možnosť individuálne preskúmať každý prípad, a príslušných poplatkov.

Príslušné orgány v každom členskom štáte uverejnia zoznam hostiteľských subjektov schválených na účely tejto smernice. Po akýchkoľvek zmenách takýchto zoznamov sa aktualizované verzie uverejnia čo najskôr.

Článok 36

Poplatky

Členské štáty môžu od štátnych príslušníkov tretích krajín, prípadne od ich rodinných príslušníkov alebo od hostiteľských subjektov požadovať, aby uhradili poplatky za vybavovanie oznámení a žiadostí v súlade s touto smernicou. Výška takýchto poplatkov nesmie byť neprimeraná ani nadmerná.

KAPITOLA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 37

Spolupráca kontaktných miest

1. Členské štáty určia kontaktné miesta, ktoré účinne spolupracujú a sú zodpovedné za prijímanie a odovzdávanie informácií potrebných na vykonávanie článkov 28 až 32. Členské štáty uprednostňujú uskutočňovanie výmeny informácií elektronicky.
2. Každý členský štát informuje ostatné členské štáty prostredníctvom národných kontaktných bodov uvedených v odseku 1:
  - a) o postupoch, ktoré sa uplatňujú na mobilitu podľa článkov 28 až 31;
  - b) či dotknutý členský štát umožňuje iba prijímanie študentov a výskumných pracovníkov prostredníctvom schválených výskumných organizácií alebo inštitúcií vysokoškolského vzdelávania;
  - c) o viacstranných programoch pre študentov a výskumných pracovníkov, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, a dohodách medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania.

Článok 38

Štatistika

1. Členské štáty oznámia Komisii štatistické údaje o počte povolení vydaných na účely tejto smernice a oznámení prijatých podľa článku 28 ods. 2 alebo článku 31 ods. 2, a pokiaľ je to možné, o počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorých povolenia boli obnovené alebo odňaté. Štatistické údaje týkajúce sa prijatých rodinných príslušníkov výskumných pracovníkov sa oznamujú rovnakým spôsobom. Uvedené štatistické údaje sa rozčlenia podľa štátnej príslušnosti, a pokiaľ je to možné, podľa doby platnosti povolení.
2. Štatistické údaje uvedené v odseku 1 sa týkajú referenčných období jedného kalendárneho roka a oznamujú sa Komisii do šiestich mesiacov od konca referenčného roka. Prvý referenčný rok je 2019.
3. Štatistické údaje uvedené v odseku 1 sa oznamujú v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ⁽¹⁾.

Článok 39

Podávanie správ

Komisia pravidelne, a po prvýkrát najneskôr 23. mája 2023, predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch a v prípade potreby navrhuje zmeny.

Článok 40

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 23. mája 2018. Komisii bezodkladne oznámia znenie uvedených opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 41

Zrušenie

Smernice 2004/114/ES a 2005/71/ES sa zrušujú pre členské štáty viazané touto smernicou s účinnosťou od 24. mája 2018 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt uvedených v časti B prílohy I k tejto smernici na transpozíciu uvedených smerníc do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušené smernice sa pre členské štáty viazané touto smernicou považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s tabuľkami zhody uvedenými v prílohe II.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistik zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

Článok 42

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 43

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 11. mája 2016

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

_____

PRÍLOHA I

Časť A

Zrušené smernice

(uvedené v článku 41)

Smernica Rady 2004/114/ES (Ú. v. EÚ L 375, 23.12.2004, s. 12).

Smernica Rady 2005/71/ES (Ú. v. EÚ L 289, 3.11.2005, s. 15).

Časť B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumy uplatňovania

(uvedené v článku 41)

Smernica	Lehota na transpozíciu	Dátum uplatňovania
2004/114/ES	12.1.2007	
2005/71/ES	12.10.2007	

PRÍLOHA II

Tabuľky zhody

Smernica 2004/114/ES	Táto smernica
článok 1 písm. a)	článok 1 písm. a)
článok 1 písm. b)	—
—	článok 1 písm. b)
článok 2 úvodné slová	článok 3 úvodné slová
článok 2 písm. a)	článok 3 ods. 1
článok 2 písm. b)	článok 3 ods. 3
článok 2 písm. c)	článok 3 ods. 4
článok 2 písm. d)	článok 3 ods. 5
—	článok 3 ods. 6
článok 2 písm. e)	článok 3 ods. 11 a 13
článok 2 písm. f)	článok 3 ods. 7
článok 2 písm. g)	článok 3 ods. 22
—	článok 3 ods. 8
—	článok 3 ods. 12
—	článok 3 ods. 14 až 21
—	článok 3 ods. 23 a 24
článok 3 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 3 ods. 2 písm. a) až d)	článok 2 ods. 2 písm. a) až d)
článok 3 ods. 2 písm. e)	—
—	článok 2 ods. 2 písm. e) až g)
článok 4	článok 4
článok 5	článok 5 ods. 1
—	článok 5 ods. 2 a 3
—	článok 6
článok 6 ods. 1 písm. a) až c) a e)	článok 7 ods. 1 písm. a) až d)
článok 6 ods. 1 písm. d)	článok 7 ods. 6
článok 6 ods. 2	—
—	článok 7 ods. 2 a 3
článok 7 ods. 1 úvodné slová	článok 11 ods. 1 úvodné slová
článok 7 ods. 1 písm. a)	článok 11 ods. 1 písm. a)
článok 7 ods. 1 písm. b)	článok 7 ods. 1 písm. e) a článok 11 ods. 1 písm. d)
článok 7 ods. 1 písm. c)	článok 11 ods. 1 písm. c)
článok 7 ods. 1 písm. d)	článok 11 ods. 1 písm. b)

Smernica 2004/114/ES	Táto smernica
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 2
—	článok 11 ods. 3
článok 8	článok 31
článok 9 ods. 1 a 2	článok 12 ods. 1 a 2
článok 10 úvodné slová	článok 13 ods. 1 úvodné slová
článok 10 písm. a)	článok 13 ods. 1 písm. a)
—	článok 13 ods. 1 písm. b)
článok 10 písm. b)	článok 7 ods. 1 písm. e) a článok 13 ods. 1 písm. c)
článok 10 písm. c)	článok 13 ods. 1 písm. d)
—	článok 13 ods. 1 písm. e) a f)
—	článok 13 ods. 2 až 4
článok 11 úvodné slová	článok 14 ods. 1 úvodné slová
článok 11 písm. a)	článok 14 ods. 2
článok 11 písm. b)	článok 14 ods. 1 písm. a)
—	článok 14 ods. 1 písm. b)
článok 11 písm. c)	článok 14 ods. 1 písm. c)
článok 11 písm. d)	článok 14 ods. 1 písm. d)
články 12 ods. 1	článok 18 ods. 2
článok 12 ods. 2	článok 21 ods. 2 písm. f)
článok 13	článok 18 ods. 4
článok 14	článok 18 ods. 6
článok 15	článok 18 ods. 7
—	článok 18 ods. 3, 5, 8 a 9
—	články 16, 17 a 19
článok 16 ods. 1	článok 21 ods. 1 písm. a) a b)
—	článok 21 ods. 1 písm. c) a d)
článok 16 ods. 2	článok 21 ods. 4
—	článok 21 ods. 2 písm. a) až e)
—	článok 21 ods. 3
—	článok 21 ods. 5 až 7
—	článok 22 ods. 3 a 4
článok 17 ods. 1 prvý pododsek prvá veta	článok 24 ods. 1
článok 17 ods. 1 prvý pododsek druhá veta	článok 24 ods. 3
článok 17 ods. 1 druhý pododsek	článok 24 ods. 2
článok 17 ods. 2	článok 24 ods. 3
článok 17 ods. 3 a 4	—
—	článok 24
—	článok 27

Smernica 2004/114/ES	Táto smernica
—	článok 30
—	články 32 a 33
článok 18 ods. 1	článok 34 ods. 1
—	články 34 ods. 2
článok 18 ods. 2, 3 a 4	článok 34 ods. 3, 4 a 5
článok 19	—
—	článok 35 prvý odsek
článok 20	článok 36
—	články 37 a 38
článok 21	článok 39
články 22 až 25	—
—	články 40 až 42
článok 26	článok 43
—	prílohy I a II

Smernica 2005/71/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1 písm. a)
článok 2 úvodné slová	článok 3 úvodné slová
článok 2 písm. a)	článok 3 ods. 1
článok 2 písm. b)	článok 3 ods. 9
článok 2 písm. c)	článok 3 ods. 10
článok 2 písm. d)	článok 3 ods. 2
článok 2 písm. e)	článok 3 ods. 22
článok 3 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 3 ods. 2 písm. a)	článok 2 ods. 2 písm. a)
článok 3 ods. 2 písm. b)	—
článok 3 ods. 2 písm. c)	článok 2 ods. 2 písm. b)
článok 3 ods. 2 písm. d)	—
článok 4	článok 4
článok 5 ods. 1	článok 9 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 9 ods. 2
článok 5 ods. 3	článok 8 ods. 2
článok 5 ods. 4	článok 10 ods. 7
článok 5 ods. 5	článok 35 druhý odsek
článok 5 ods. 6	článok 9 ods. 3
článok 5 ods. 7	článok 10 ods. 8

Smernica 2005/71/ES	Táto smernica
článok 6 ods. 1	článok 10 ods. 1
—	článok 10 ods. 2
článok 6 ods. 2 písm. a)	článok 10 ods. 4
článok 6 ods. 2 písm. b)	článok 7 ods. 1 písm. e)
článok 6 ods. 2 písm. c)	článok 7 ods. 1 písm. c)
článok 6 ods. 2 písm. d)	článok 10 ods. 3
článok 6 ods. 3	—
článok 6 ods. 4 a 5	článok 10 ods. 5 a 6
článok 7 ods. 1 písm. a)	článok 7 ods. 1 písm. a)
článok 7 ods. 1 písm. b)	článok 8 ods. 1
článok 7 ods. 1 písm. c)	článok 8 ods. 2
článok 7 ods. 1 písm. d)	článok 7 ods. 6
článok 7 ods. 1 posledný pododsek	—
článok 7 ods. 2	—
článok 7 ods. 3	článok 5 ods. 3
článok 8	článok 18 ods. 1
článok 9	článok 26
článok 10 ods. 1	článok 21 ods. 1 písm. a), b) a d)
článok 10 ods. 2	článok 21 ods. 4
článok 11 ods. 1 a 2	článok 23
článok 12	článok 22 ods. 1 a 2
článok 13	články 28 a 29
článok 14 ods. 1	článok 7 ods. 5
článok 14 ods. 2 a 3	článok 7 ods. 4
článok 14 ods. 4	článok 5 ods. 3
článok 15 ods. 1	článok 34 ods. 1
—	článok 34 ods. 2
článok 15 ods. 2	článok 34 ods. 3
článok 15 ods. 3	článok 34 ods. 4
článok 15 ods. 4	článok 34 ods. 5
článok 16	článok 39
články 17 až 20	—
článok 21	článok 43